LAHOLMS TIDNING

N:R 39. ÅRG. 25. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. TORSDAGEN DEN 16 FEBRUARI 1956 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson Lösnummer 20 öre.

IS I PARIS ... Den här ovanliga synen har mött parisarna: Isflaken guppar på Seine, där pråmarna ligger stilla i väntan på mildare väder.

Kekkonen blev Finlands president

HÅRT I TREDJE OMGÅNGEN ENDAST TVÅ RÖSTER SKILDE

Statsminister Urho Kekkonen valdes på onsdagen till Finlands president. I den tredje och sista valomgången fick han 151 röster och hans medtävlare, talman Fagerholm, de återstående 149.

I tredje omgången torde Kekkonen ha fått alla sina egna röster samt dessutom folkdemokraternas. Därmed hade han erhållit 144 röster, Därtill kom 5 röster från finska folkpartiet och 2 från svenska folkpartiet. Fagerholm fick sina egna socialdemokratiska elektorsröster (72), Tuomiojas 57 samt 18 av svenska folkpartiets och 2 av finska folkpartiets.

KEKKONEN.

Kl. 20.15 (svensk tid) tillkännagav den nyvalde presidenten det officiella valresultatet. När detta var gjort hördes applåder i salen, men statsmin.-presidenten spände blicken i de applåderande och bifallet tystnade.

Kylan brandorsak i Mästocka i går

En brand härjade, som Laholms Tidning i korthet omtalade i går, ett svinhus tillhörigt Bröderna Jönsson, Smeabygget, Mästocka. Brandkårerna i Veinge och Genevad kallades till platsen och fick snart bukt med elden sedan taket brutits upp. Gårdens folk och grannar hade nämligen lyckats dämpa elden.

Det var närmast kylan, som orsakade branden och det inträffade bör vara en maning att iaktta försiktighet vid upptining av frusna ledningar. En tryckströmbrytare till en hydrofor hade nämligen frusit och för att tina upp densamma hade man placerat ett ljus intill. Detta i sin tur antände några säckar, som låg över hydroforen varifrån elden spred sig till loftet. Brandkåren fick bryta upp yttertaket innan man kunde släcka elden. Skadorna blev ganska obetydliga.

Modern kulturindustri är skojarnas marknad

Den moderna kulturindustriens medel och metoder har man på sistone haft rikliga tillfällen att studera i Västtyskland. Knappt är processen mot "restauratörerna" av Mariakyrkan i Lybeck över, förrän en litterär skandal uppstår.

Av George Forestier utkom 1952 på Diedreichs aktade gamla förlag i Düsseldorf ett tunt diktband med titel "Ich Schreibe mein Herz in den Staub der Strasse". Utgivare var Dr Karl Friedrich Leucht. Anmärkningsvärt i bandet var framför allt diktaren George Forestiers biografi. Hans korta, äventyrliga liv bidrog att hastigt göra honom berömd.

Som telning i ett fransk-tyskt äktenskap, hette det, var han född 1918 i Elsass, hade tjugoårig anmält sig som frivillig i den tyska armén och deltagit i fälttåget i Ryssland. Efter sammanbrottet hade han råkat i amerikansk fångenskap, flytt, vistats en tid i Marseille under falskt namn och sedan — för att undgå att häktas för kollaboration — 1948 gått in i Främlingslegionen. Han blev snart kommenderad till Indokina, där man behövde folk med "östfrontserfarenhet", invecklad i de franska kolonialtruppernas "smutsiga" djungelkrig, och var sedan hösten 1951 försvunnen. Hans sista dikter, hette det vidare, hade man funnit tillsammans med avskrifter av dikter av Gottfried Benn.

Forestiers dikter såldes sedan i 10,000 exemplar, och det utkom 1954 ett nytt band av Forestiers efterlämnade dikter, "Stark wie der Tod ist die Nacht ist die Liebe", som fann avsättning i 6,000 exemplar. "I dag har varannan gymnasist det tunna bandet under sin huvudkudde", skrev den unga generationens bekante lyriker Heinz Pointek, "varje söndagsläsare känner till Forestiers livsbana. Sedan Rilke har hos oss ingen lyriker blivit så populär, och sedan Wolfgang Borchert har ingen tysk efterkrigsförfattare nått en så stormande framgång från den ena dagen till den andra."

Forestiers framgång blev en framgång för de managers, som spekulerar i sentimentalitet och omdömeslöshet. De gratisexemplar, som förlaget skickade till den litterära prominensen med anhållan om några vänliga ord, inbragte överväldigande omdömen. Kulturindustrien, framför allt tidningarna och radiostationerna, insåg objektets duglighet och framhöll gång på gång upptäckten i sina spalter och på bästa lyssnartider. På ett enda undantag när fanns ingen kritiker, som analyserade bristerna i Forestiers 84 dikter eller opponerade mot den överdimensionerade propagandan. Man simmade okritiskt med strömmen eller teg — bland managers är det inte comme il faut att företa något mot "den allmänna meningen". Publikationerna över Forestiers ger en pinsam bekräftelse på hur schematiskt och plagierande de litterära värderingarna kommer till stånd i vår tid. Vad som eventuellt saknades i förlagets färdiga formuleringar hämtade recensenterna ur framstående författares uttalande. På detta sätt blev Forestier "den tyske Rimbaud" — efter Stefan Andres populära uttryck — eller "den store europén" — i enlighet med ett uttalande av Friedrich Sieburg. Kulturindustrien gjorde på kort tid Forestier till en europeisk vagabond och trubadur, som — liksom en gång de tyska arméerna — vadat genom slam och gyttja och i "städernas dammoln". Han hade som de legat i lusiga kaserner och sovit i bordeller, full av vemod hade han tänkt på de ryska flickorna men behållit sin tro på Europa. — Forestiers dikter är — det sade som ende kritiker Hans Egon Holthusen — "förvånansvärt ojämna". Men inget nattprogram, vare sig i Zürich eller Hamburg, så "seriösa" de än är, inlät sig på att undersöka den lyriska kvaliteten. Dem intresserade "djungelkrigets fuktiga, feber- och faromättade luft" och "himlen däröver av dikter som 'Lied för Europa', hans heroiska tro på Västerlandet" (Neue Züricher Zeitung).

Managernas spekulation var träffande. De kände sin publiks smak för romantik i ett livsöde som Forestiers. Därtill kom hans populära motiv: främmande hamnar, hemlighetsfulla skepp, den beslöjade månen och ensamma lanternor. Och inte att förglömma: vemodet över vad han upplevt, vilket tycks flyta i den unga generationens ådror. Benn, den störste diktare som i Tyskland besjunger detta vemod och denna sentimentalitet, såg också i Forestier en besläktad själ, i hans "mjuka, dämpade, melankoliska verser. Vandrarverser av en soldat, som kom genom många länder, verser av en hemlös, som tycktes ana, att det var hans bestämmelse att endast en gång kasta en blick på det han besjöng ... 'Sov, du stora förtroende för ett intet', lyder en av hans verser, ja, han torde kunna anförtro sig åt den sömnen, han själv fick aldrig uppleva sin berömmelse, inte ens dess första, så lockande sken, men hans namn kommer att leva i raden av de veka och vackra, de tidigt betvingande, i vilka Afrodite och Persefone, i vilka ljus och skugga delar sig." Mitt i denna berusning fick så de Forestier-trogna 1955 ett nytt, kostbarn band av Forestier, "Briefe an eine Unbekannte", (Büchner Verlag). En byst av den försvunne diktaren hade förlaggaren också lyckats gräva fram, och därtill kom dikter över Forestier och tonsättningar av hans poem.

Den sista sensationen kom på ett av de s. k. onsdagssamtalen på järnvägsstationen i Köln. Inför den talrika publiken av litteratur-intresserade, journalister och managers trädde en man vid namn Karl Emerich Krämer, Dr. Phil., och förklarade sig vara författare till såväl Forestiers dikter som hans livshistoria. Verket hade uppstått då han varit anställd i Diederichs förlag. Mitt i det uppstående tumultet förklarade han: "Jag tillhör en generation, som väl vet, vad managerskap är värt". På anklagelsen att vara en bedragare svarade han oberört: "Jag har frivilligt marscherat för Hitler. Jag tillhör en generation, som ur sammanbrottets virrvarr långsamt måste söka vägen till en ny ordning". I en intervju med tidskriften "Der Spiegel" berättade han om sitt liv, som gjort honom till "sentimental cyniker". På 30-talet hade han publicerat dikter och berättelser, som inbragte honom litterära såväl som politiska utmärkelser. Han var född 1918 och hade gjort karriär inom Hitlerjugend. Efter 1945 hade varken hans berättelser eller mysteriespel rönt någon nämnvärd framgång. Han hade därför tvingats uppträda under pseudonym och spekulerat i managernas sentimentalitet. Sin lyrik från krigsåren hade han omarbetat i "Lorca- och Hemingway-stil".

Slutet på historien är att prominensen skyndar sig att förklara sina felomdömen. "Att ta en författare med en så hotande biografi, som utgör en enda anklagelse mot vår tid, under kritikens lup är nu för tiden en grannlaga uppgift. Takt än nu en gång viktigare än kritik", menar Friedrich Sieburg i sin tidskrift "Gegenwart". Litterärt sett har Forestiers dikter blivit "till största delen obetydliga". Och Benn säger i "Der Spiegel": "Jag finner ingenstans spår av att Forestier är min lärjunge".

Men Karl Emerich Krämer alias Forestier diktar vidare i de falska fåglarnas paradis.

Anders Klingman.

Han som slår på gongongen

innan de brittiska Rank-filmerna börjar har ändå tills i år varit brittiske exmästaren i boxning Bombardier Billy Wells, mest känd kanske för att två gånger ha besegrat fransmannen Charpentier. Nu har "rollen" övertagits av en annan kraftnatur, berättar en brittisk tidning. Det är brottaren Ken Richmond, bronsmedaljör i lätt tungvikt i fribrottning i Helsingfors 1952. Ken Richmond skall ställa upp även i årets olympiad i Melbourne, så det kan hända att vår Viking Palm, som två gånger besegrat britten, får tillfälle att göra tredje gången gillt.

Men Ken Richmond blir kanske inte så lätt att tas med. Han tycks ligga i hård träning. Häromdagen bar han den vilt fäktande Katharine Hepburn över scenen i en filminspelning. Filmen hette "Not for Money", varför man får anta att Ken Richmond fortfarande betraktas som amatör.

Det var därför som posten försenades

GÖTEBORG (TT)

Anledningen till att postförande ilgodståget från Stockholm med ankomsttid till Göteborg kl 5,55 på tisdagsmorgonen inte medförde någon postvagn var, att man på grund av tåget försening till Hallsberg för att vinna tid kopplade in postvagnen i det tidningståg, som skulle vara i Göteborg kl 10.40. Även detta tåg blev emellertid ytterligare försenat och anlände inte till Göteborg förrän kl 13.25.

I Falköping blev väntan på Hallsbergståget så lång, att järnvägsledningen beslutade att sätta in ett nyutrustat tåg i Falköping mot Göteborg. Detta tåg kom till Göteborg en timme efter tidtabellen, omtalar man på Göteborgs central.

Närtrafiken från och till Göteborgs central har hittills gått friktionsfritt. Skulle emellertid yrsnö sätta in på allvar, kan det bli en del besvärligheter.

Fartygsanhopning i Göteborgs hamn

GÖTEBORG (TT)

En livlig rush kännetecknar för närvarande Göteborgs hamn, som på tisdagen var fullbelagd av lastande och lossande fartyg. Ett större fartyg, Los Angeles, kunde på tisdagen inte beredas plats i frihamnen utan måste vänta till på onsdagen. Arbetet i hamnen störs i någon mån av snöfallet.

Antalet i hamnen lossande och lastande fartyg var på tisdagen 51, upplyser man på hamnkontoret. Godsomsättningen på måndagen var 18.661 ton. Från måndagsmorgonen till tisdagsmorgonen anlände tretton fartyg till Göteborgs hamn, o. under samma tid avgick tre fartyg.

GODSTÅG SPÅRADE UR PÅ VÄSTKUSTBANAN OMFATTANDE SKADOR

Ett fjärrgodståg från Halmstad spårade vid 6-tiden på onsdagsmorgonen ur vid Frillesås station. Ingen människa skadades vid olyckan. Den nionde godsvagnen från loket hoppade av, troligen på grund av axelbrott och 14 följande vagnar körde med 70 km:s fart in i varandra.

En del gick av spåret men de flesta kastades upp på vagnarna framför, knycklades ihop eller krossades. Tåget bestod av 49 vagnar. De åtta främsta och 26 sista blev kvar på spåret. Vid olyckan revs kontaktledningarna ner och värdefullt gods ströddes omkring. Fem-sex nya lastbilar totolförstördes. Rälsen revs upp på 50 meter och järnvägen blockerades. Under tiden dirigerades tågen mot Malmö över Borås och Varberg.

Penninglotteriet:

50.000 kr gick till Lindome

STOCKHOLM den 15 (TT)

Vid Penninglotteriets 206:e dragning på onsdagen utföll de två 100 000-kronorsvinsterna på lottsedel nr 1005059, såld i Avesta nr 1080290, såld i Göteborg.

De fyra 50 000-kronorsvinsterna utföll på lottsedel nr 443586, nr 604927, såld av Harald Hansson, Diversehandel, Lindome, samt nr 1304428, såld i Vinslöv.

Vi återkommer med fullständig dragningslista i morgondagens tidning.

DEN VÄLDIGA gasklockan i Sydneys förstad Kingsgrove exploderade på onsdagen med en blåndande eldkvast som sköt 100 meter upp i skyn och följdes av en 300 meter hög rökpelare som vid en atomsmäll. Fastän stenarna yrde kring husen skadades endast fyra män och en kvinna.

Kallt!

Tämligen svag vind. Till en början något snö i den norra delen av Väneområdet, eljest mest uppehållsväder men tidvis mulet. Fortfarande kallt, särskilt i de södra landskapen.

MISS FRANCE har fransmännen redan passat på att kora. Den utvalda blev en mörk, nästan exotisk skönhet från Casablanca, som mera privat heter Giselle Charbit.

Heyerdahl löste Påskö-gåtan Lätt match för tolv infödda resa femton-tons stenstaty

PÅSKÖN (TT).

Heyerdahl-expeditionen har avslöjat hemligheten om hur Påsköns jättebildstoder restes och därmed har en av öns största gåtor blivit löst.

Ett praktiskt experiment som expeditionen gjorde gav svaret på gåtan, heter det i ett telegram från expeditionen till TT. 12 infödda lyckades utan några som helst moderna tekniska hjälpmedel på 18 dagar resa en kullvält 3,5 meter lång staty på 15 ton och sätte därefter upp den på krönet av en gammal tempelmur.

Arbetsmetoden var lika förbluffande enkel som effektiv och den förevigades på film och fotografier. Det var en jättestor stenstaty på marken vid foten av en tempelmur som utvaldes till "försökskanin" Ledaren för de infödda, som bar titeln borgmästare, omtalade för Heyerdahl att hans framlidne farfar hade berättat en gammal sägen om arbetsmetoden. Farfadern härstammade i rätt nedstigande led från den siste överlevande av de utrotade "långöronen", som ursprungligen reste statyerna innan de besegrades och brändes av "kortöronen" i den av expeditionen tidigare utgrävda två kilometer långa försvarsravinen.

Borgmästaren och hans elva medhjälpare började arbetet med att samla ihop kringliggande rullstenar och lavablock samt tre klibbiga timmerstockar som de hade hämtat i en liten skog på den för övrigt nästan trädlösa ön. Med stockarna som hävarmar lyckades de höja en bit på statyn samtidigt som de sköt under en sten.

Efter några timmars arbete hade de fått in några massiva stenar under statyns ena långsida, varpå de gick över till motsatt sida och gjorde likadant där. Genom att trava sten växelvis på den ena och andra sidan av statyn lyftes denna upp i liggande ställning på toppen av ett 3,5 meter högt stentorn.

Då de infödda inte längre kunde nå upp till timmerstockarna band de i stockändarna fast rep som de drog i. Under fyra dagar lyckades de härigenom flytta statyn och hela tornet över två meter i vågrätt riktning så att statyns ena fot nådde fram till foten av den mur på vilken den skulle resas. De fortsatte att arbeta med sina stockar och stenar under statyns huvud och skulderparti så att den efter ytterligare fyra dagar stod upprätt i 80 graders vinkel på toppen av muren. Sista dagen band de rep kring statyns huvud och stöttade den med fyra stag för den sista fasen då den skulle resas i fullt lodrätt ställning.

Möbelfabrik i Vetlanda eldhärjad

VETLANDA (TT).

Värden för cirka 180,000 kr spolierades vid en industribrand i Vetlanda på tisdagseftermiddagen, då Malmgren & Söners möbelfabrik eldhärjades. Byggnaden som var i trä nedbrann inom loppet av ett par timmar. När brandkåren kom till platsen var byggnaden övertänd och brandmännen stod maktlösa i sina försök att rädda fabriken. En hel del möbler och färdiga halvfabrikat spolierades. Fabriken var lågt försäkrad och man beräknar att förlusten kommer att röra sig om cirka 50,000 kr. Det anses troligt att en puff från värmepannan kan ha orsakat branden som bröt ut under en måltidsrast, då ingen var i fabrikslokalerna.

Blindtarmssjuk fick plogas fram till lasarettet

BORGHOLM (TT).

Under tisdagseftermiddagen förbättrades snösituationen på Öland ytterligare och på kvällen var de viktigaste huvudvägarna framkomliga. Ett plogtåg med snöslunga lyckades öppna bandelen Borgholm—Mörbylånga och tågtrafiken beräknas komma igång under onsdagen.

För att hjälpa fram en blindtarmspatient från Föra till lasarettet i Borgholm måste vägförvaltningen på tisdagskvällen sätta in en bandtraktorplog, då de vanliga plogbilarna kom till korta. Transporten gick lyckligt men patienten kom sent fram till lasarettet. Han hade då varit på väg i nio timmar.

Röda kränkte Korea-avtalet

PANMUNJOM (TT — Reuter).

FN-kommandot har anklagat kommunisterna för att ha kränkt stilleståndsavtalet genom att till Nordkorea införa militär materiel av olika slag samt flygvapen.

Vid tisdagens sammanträde med den militära stilleståndskommissionen uppmanade FN-kommandot kommunisterna att lämna en förteckning på varenda soldat och all militär utrustning som har införts i Nordkorea sedan stilleståndet 1953. Vidare framfördes krav på att dylika kränkningar av stilleståndet skall upphöra.

FN-kommandot framhåller att om kommunisterna underlåter att lämna den begärda förteckningen, måste detta anses som ett avgörande bevis på att de har brutit mot avtalet.

Sprängolycka skadade två livsfarligt

SKELLEFTEÅ (TT)

Vid en sprängningsolycka i Rävliden-gruvan vid Kristineberg på tisdagen blev ortdrivarna Fridolf Jonsson och Svante Strandberg, båda från Kristineberg, mycket svårt skadade.

De infördes till Skellefteå lasarett och var sent natten till onsdagen medvetslösa. Jonsson har ådragit sig allvarliga skallskador och armbrott, och Strandberg har krossskador i ansiktet samt andra skador i huvudet.

Vid tändning av en dynamitladdning för skjutning av öppning i en horisontalort på 90-metersnivån detonerade ett skott för tidigt, varvid deb åda ortdrivarna skadades. Bergmästareinspektion och polisutredning är igång för att utreda anledningen till det inträffade.

Efter en första behandling på sjukstugan i Kristineberg för de båda skadade till lasarettet i Skellefteå.

Fridolf Jonsson är född 1912 och har familj. Svante Strandberg är född 1930.

Telefonterror mot negerstudentskan

NEW YORK (TT — Reuter).

Negerstudentskan Autherine Lucy sade i ett uttalande för New York Journal American på tisdagen att hon skulle gå under jorden till följd av den kampanj som nu bedrivs mot henne.

Fröken Lucy bor nu hemma hos sin syster. Hon berättade att hon besväras av telefonterrorister. På måndagen ringde det varannan minut i nära sju timmar, sade hon.

Fröken Lucy, som förbjöds att infinna sig till föreläsningarna vid Alabamas universitet efter tre dagars våldsamma demonstrationer och kravaller, har vänt sig till förbundsdomstolen i Birmingham med en begäran att den skall ge order om att universitetet skall ta emot henne. Saken kommer upp den 29 februari.

Vid sidan härav har universitetet bestämt sig för att vädja till högsta domstolen om uppskov med tillämpningen av den lag enligt vilken färgade studenter skall tas emot.

Snöskredet tog 114 liv

BELGRAD (TT—Reuter)

Minst 114 människor har omkommit eller rapporteras som saknade i de snöskred som har inträffat i västra delen av det jugoslaviska Makedonien nära gränsen till Albanien.

Vid kraftverksbygget i Mavrovo — det största i Makedonien — omkom trettio arbetare och saknas fyrtioåtta. Vid gränsstationen Zuzalg har elva gränsvakter omkommit. Dessutom saknas ytterligare tolv gränsvakter. En skola i Zuzalg har begravts av skredet. I byn Ribnica i Mavrovo-området har tretton bönder omkommit.

Snön har kostat Stockholm 6,5 milj.

STOCKHOLM (TT)

Denna snörika vintersäsong har hittills kostat Stockholms stad cirka 6,85 milj. kr och efter den fortsatta snöröjningen på onsdagen, då över 1,000 man var sysselsatta i snösvängen, passerar kostnaderna sjumiljonerstrecket.

Laholms Tidning
Smedjegatan, Laholm
Redaktör: STIG HELLMAN
Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktörens bost. .. 579
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bost. anknytn. 299
Kamrer J. Janssons bostad 199

Annonspriser fr. 1 jan. 1956:
Före text 31 öre pr mm.
Textsida 33 „ „ „
Önskas hyra, platssökande och borttappat 26 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Särsk. begärd placering å textsida 35 öre pr mm.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
Annonser placeras ej på första sidan.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 1:—.

Prenumerationspris för 1956:
Helår 33:—, halvår 17:50, kvartal 9:25, mån. 3:50.

VÄXTORP

"Bebodda världar — finns det andra bebodda planeter i universum". Föreläsning av observator Erik Holmberg i morgon fredag den 17 febr. kl. 19.30 i bygdegården. Ljusbilder.
Välkomna.
Föreläsningsföreningen.

Knäreds Föreläsningsförening

I Knäreds skola föreläser fredagen den 17 febr. kl. 19.30 rektor Oskar Ekelund, Lund. Ämne: Sovjetunionens utrikespolitik efter kriget.

Ishockey

på landisbanan, Hishult, i kväll kl. 19.30
MARKARYDS IF:s B-lag—HISHULTS AIS

Lediga platser

15-16-års flicka

med intresse för hushållsarbete erhåller plats i liten familj. Hänvändelse till **Arbetsförmedlingen Växtorp, Tel. 144.**

Till salu

En gylta,

till salu. **Tel. 138 Skogsgård.**

Önskas hyra

Möbl. rum

önskas hyra snarast. Svar till "Ordentlig flicka". Laholms Tidning, Laholm.

Önskas köpa

Alkubb

köpes till högsta dagspriser.
TRÄTOFFELFABRIKEN
Tel. 33 Örkelljunga.

Rätt adress för goda
Glasögon

Glasögonhuset
Stora torg Halmstad

FINNS DET NAGON
i Er bekantskapskrets, som ej är prenumerant på
LAHOLMS TIDNING,
gör då oss och honom — den tjänsten att rekommendera LT för honom.

S. Hallands Kretsloge

har **ÅRSMÖTE i Knäreds Ordenshus** söndagen den 19 febr. kl. 18.30. Efteråt samkväm.

LAHOLMS TELEFONKATALOG
1956

med Laholms taxeområde nu utkommen.
Säljes hos

LAHOLM: Lindgrens Bok- & Pappershandel, Fribergs tobakshandel, Havanna-Centrum, Gösta Nilsson kiosk och Pressbyråns kiosk.
HISHULT: F:a Wilh. Ågardt.
KNÄRED: Sven Svenssons Pappershandel och Pressbyråns kiosk.
SKOTTORP: Conditori Centrum.
VALLBERGA: Pressbyråns kiosk.
VEINGE: Pressbyråns kiosk.
VÄXTORP: F:a Erik H. W. Jönsson.
ÖSTRA KARUP: Östra Karups Handels A/B.

Köp den behändiga lokaltelefonkatalogen!

Utgivare: **Katalogförlaget, Halmstad. Tel. 11442.**

KRON-
briketter
De välkända torvbriketterna från Sösdala finns för omgående leverans. Tala med Er bränslehandlare redan idag.
AB SVENSK TORVFÖRÄDLING SÖSDALA

Växtorp

Växtorps SLKF-avd.
har hållit månadsmöte hos fru Valborg Bengtsson, Hulebäck. Vice ordf. fru Nora Nilsson, Härsabäck, hälsade välkommen och ledde förhandlingarna. Nästa möte bestämdes till den 13 mars kl. 13.30 på Petterssons pensionat. Till programkommitté för detta valdes fruarna Hildur Pettersson, Signe Lundahl och Hanna Nilsson. En tävlan var anordnad och första pris i denna togs av fru Margit Gisle, Vallen och 2:t pris av fru Inga Johansson, Knopparp.
Vid mötet, som var talrikt besökt, förekom bl. a sång och musik av fru Asta Persson, Vindrarp.

Kurs i ny- och omsömnad
av dam- och barnkläder kommer att hållas hos Växtorps hushållningsgilles ordf. Egon Johansson i Killhult under tiden 12—24 mars.

)-(Reflexioner)-(i Växtorp

Kylan håller i sig och himlen och väderlekstjänst bådar snö, så än är det vinter. Den stränga kylan har stoppat upp så gott som all byggnadsverksamhet.

På lördag om en vecka blir det statsrådsbesök i Växtorp. "Skabersjö" kommer och inviger den nya fina skolan. Det blir sång av skolbarn, historik och överlämnande av skolan till skolstyrelsen av byggnadskommitténs ordf. Malte Lindblom, tal av statsrådet Persson och slutligen andakt av kyrkoherde Hallind. Så kommer visning av skolan och sist kaffe.

Kommunens styrande hade sammanträde häromdagen. Det beslöts att inte instämma i besvär över en för sent uppspikad kungörelse. Intressant skall det bli att se vad länsstyrelsen säger.

Båstad

Gammeldansens vänner
i Båstad har haft årsmöte å Pershög. Till styrelse valdes entreprenör Veste Nilsson, Dala, ordf., sekr. chaufför Knut Jönsson, Riviera, kassör fru Iris Carlsson, Dala. Övriga ledamöter fru Elin Jönsson och fru Irma Eskilsson. Revisor chaufför Helge Aronsson. Medlemsantalet är 160.

Båstads GIF
har haft årsmöte. Av styrelseberättelsen framgick bl. a. att från dir. H. Falks dödsbo i Torekov hade föreningen fått en donation av 5,000 kr. Fotbollen har under året varit på gott och ont och synes f. n. vara i en vågdal. Pojklaget inger vissa löften för framtiden. Friidrotten har däremot vaknat till liv under året och klubbmästerskap har för första gången på länge anordnats och inger förhoppningar på en god fortsättning, särskilt med tanke på att förre svenske mästaren i längdhopp Gustav Strand bosatt sig i Båstad och synes bliva en god ledare.
En glädjande sak för all idrottsungdom är att den nya Idrottsplatsen synes få sin fullbordan under 1956.
Revisorernas förslag att årsavgifterna skall löpa jan.—jan. istället för som nu från april till april bifölls. Fotbollsspelarna skall försäkras och beslöts teckna samma försäkring som tidigare. Följande val företogs:
Ordf för 1956 Edmund Kjellberg. Styrelseled. på två år Ivan Viebke nyval; Ragnar Malmros omval. Revisorer: Manfred Winfors och Harald Mårtensson. Idrottsutskott: Sven Lundbladh, Erik Bjärholm, Gustav Strand, Arne Johansson, Björn Månsson med Strand som sammank. Fotbollsutskott: Knut Nilsson, Egon Nilsson, Åke Nilsson, Torsten Nilsson och Börje Nilsson, den sistnämnde är föreningens nye tränare, sammank. Knut Nilson. Ungdomsutskott: Egon Nilsson, Gustav Strand och Erik Johansson. Gymnastikutskott: Arne Tengvall, Erik Johansson och Bertil Anderberg. Ombud i bjärealliansen: Tor Strandqvist och E. Kjellberg. Klubbmästare: Bengt Isaksson med T. Nilsson som vice. Biljettförsäljare: Herlov Svensson och Clas Herlevson. Lagledare för A- laget Torsten Nilsson med Å. Nilsson som bitr. Lagledare för B-laget fick fotbollsutskottet uppdrag att ordna.

LAHOLM

Skolmåltiden i Laholm
Dagens rätt: Korvgryta
Morgondagens: Leverstuvning med potatis. Apelsin.

UR
som går
som ur skall gå.
Alfr. Lindströms Eftr.
LAHOLM

Södra Hallands kretsloge av IOGT
har enligt annons årsmöte i Knäreds ordenshus på söndag kväll. Efteråt följer samkväm.

LAHOLMS KEMISKA
VINGESGATAN
Tel. 732 - Laholm
Filial i Östertullsgatan 4
Tel. 725.
Välgjort arbete till humana priser.

Håess' 295:e livdjursauktion
hölls på onsdagen. Auktionssumman uppgick till 73.590 kr. Medelpriset för gyltor från hälsokontr. besättningar blev 570 kr (inkl. underhandsförmedlade). Två galtar såldes för 440 och 550 kr, två ston 640 och 1.720, femton kor högst 1.550, lägst 1.110, medelpr 1.300 kr, 25 st kvigor högst 1.450, lägst 850, medelpr. 1.170 kr.

Gödselspridare
för häst- och traktordrift
hos
AB Laholms Järnhandel
Tel. 134, 204, 431

Telefonkatalogen
för Laholms taxeområde är nu utkommen och finnes att tillgå i affärer och kiosker i Laholm och södra Halland. Se annons!

Laholms manskör
Rep. i kväll kl 19.30 i folkskolan.

Hopptävlingar för flickor.
I kvinnliga inomhusveckan tävlades det i går kväll i gymnastiksalen. Flickorna hoppade längd utan ansats och höjd med ansats. De bästa resultaten:
Längdhopp: 1) Rigmor Jakobsson 2,26, 2) Eva Norshammar 2,06 och 3) Ingrid Pahle 2,03.
Höjdhopp: 1) Rigmor Jakobsson 1,30, 2) Eva Norshammar 1,15 och 3) Ingrid Pahle 1,15.

I korpserien i bordtennis
vann i går polisen över Laholms Keramik med 3—2. Polisens segrar vanns av Yngve Törnkvist två och Lars Lindgren en medan Keramikens vanns av Gunnar Ljungberg, vilken även tog dubbeln tillsammans med L. Johansson.
Sedan slog polisen handels lag 1 likaledes med 3—2. Här vann Lindgren och Törnkvist vardera en match samt dubbeln medan handels segrar togs av R. Larsson.
Slutligen vann Handels lag 1 över Handskfabriken lag 2, med 3—2. Handels segrar vanns av R. Larsson och S. E. Andersson vardera en samt dubbelmatchen samt Handskfabrikens segrar av O. Johansson.

Eldsberga

Eldsberga-Trönninge-Tönnersjö Rödakorskrets
har hållit årsmöte i Eldsberga kommunalhus under friherrinnan Ann-Marie Hermelins ordf-skap. Inom styrelsen företogs fyllnadsval efter styrelsesuppl fruarna Anna Olsson, Alslöf, och Elin Pålsson-Telemo. I fru Olssons ställe invaldes hennes dotter fru Viktoria Johansson, Alslöf, och i fru Telemos ställe valdes fru Agda Eriksson, Tönnersjö. Under det gångna året hade kretsen 333 medlemmar. Bland inkomsterna märks fester m m 7,910 kr försäljning av Mors Blomma 200 kr, riksinsamling 325 kr, kommunalt anslag 250 kr, i medlemsavgifter har influtit 999 kr samt räntor 48 kr. Bland utgifterna märks försvarsutgifter 95 kr., social- och hälsovårdsutgifter 4,531 kr. Till internationell verksamhet märks 320 kr och övriga utgifter 63 kr. Medlemsavgifter till överstyrelsen kr 1,040, distriktsstyrelsen 834 kr och övriga utgifter kr 77. Årets överskott utgörs av 5,043 kr med en behållning vid årets slut med kr 7,157. Värdet av kretsens förråd uppskattas till årets slut till 9,283 kr med ett utlåningsförråd av kr 59.
Två husmödrar och åtta barn har erhållit semestervistelse vid vilohem under 62 dagar. Till Norrland har sänts 120 kg frukt. Vid festen i Laxvik under två dagar inflöt 6,642 kr. Vid symöten har tillverkats lakan, örngott och handdukar till Kronolunds koloni. Vidare har 18 babyutstyrslar överlämnats och till Lagalunds poliohem har kretsen skänkt kr 3,000.

Lagledare för pojklaget Egon Nilsson. Fanbärare: Kjell Bratt, Lars Malmros, Anders Johansson. Ombud i Pershög blev kassören. Valberedning: Egon Nilsson, Bengt Isaksson, Gunnar Karlström. Efter förhandlingarna förekom prisutdelning.

MARKARYDS-BYGDEN

Laholms Tidnings lokalredaktion: Markaryd, Villagatan
Redaktör: Sven B. Jönsson. Tel. 10150

Ishockey

Landisbanan i Markaryd fredagen den 17 febr. kl. 19.30.
Glimåkra IF–Markaryds IF

YNGLING FRÅN HINNERYD BESTAL SIN FAR PÅ 200

En 23-årig yngling från Hinneryd har på nytt råkat i klammeri med rättvisan sedan han av sin fader anmälts för stöld av 200 kr. Ynglingen har en villkorlig dom på sig tidigare och stod under övervakning. Två gånger har han nämligen dömts till villkorliga frihetsstraff.
Han har underlåtit att hålla kontakt med övervakaren och har fört en flackande tillvaro i södra och mellersta Sverige. Polisen har efterlyst honom, varför det är troligt att han av den anledningen inte vågat stanna någon längre tid på någon plats. Helt nyligen kom han hem till föräldrahemmet, varifrån han avvek med 200 kr. som tillhörde fadern. Han misstänks också för att ha kvitterat ut sin faders lön vid ett tillfälle. På tisdagen greps han av polisen på Markaryds järnvägsstation.

Stor seger för Markaryd mot Älmhult

Vid tisdagskvällens ishockeymatch i Markaryd vann hemmalaget en storseger mot Älmhult. Segersiffrorna skrevs till 7—2. Periodsiffrorna var 2—1, 2—1 3—0.

Ny match
blir det på fredag kväll i Markaryd då hemmalagets puckare tar sig an Glimåkra IF, en match som lovar att bli spännande. Se f. ö. annons i dagens tidning.

Jag såg i går..

.. att vänliga människor tänker på våra frysande och hungrande fåglar, som matas dagligen.

ÄR DET DU
som låter Ditt barn springa utan tillsyn i trafiken.

God verksamhet under fjolåret i Veinge-Tjärby Rödakorskrets

Veinge—Tjärby Rödakorskrets hade i går ett som vanligt livligt besökt och trevligt årsmöte å Veinge hotell under ordförandeskap av fru Elsa Johansson, Veinge.
Årsberättelsen godkändes. Av densamma framgick bl. a. att kretsen haft 611 medlemmar under året, samma som förut. Inkomster och utgifter balanserar på 11, 356 kkr. Av inkomsterna utgör medlemsavgifterna 1833 kr, auktionen vid förra årsmötet 1495 kr, amerikanska lotterier 300 kr, försäljning av Mors blomma 101 kr, soaré i våras 947 kr, vidare har i kontanta gåvor influtit 113 kr, riksslotteriet 150 kr.
Bland utgifterna märkes till överstyrelsen och distriktet vardera en kr pr medlem, alltså 613 till vardera, semestervistelse på Kronolund för fem husmödrar och åtta barn 717 kr, till Riksinsamlingen 661 kr, katastrofhjälpen har fått 500 kr, linnevaror till Lagaluund för 182 kr, lokalhyra för URK 130 kr, behövande inom kommunen 190 kr, julgåvor till sjuka i kretsen 55 kr.
Sju arbetsmöten har hållits under året varvid sytts fem babyutstyrslar, som skänkts inom kretsens område. Nittio förkläden har sytts till en tombola och diverse saker har sytts, som såldes i går. Civilförsvaret har fått 20 pyjamas, som tidigare sytts av kretsens damer. Till Jämt landsdistriktet -har skickats en del sängar m. m. Utlåningsförrådet har flitigt anlitats under året. Kretsen har deltagit i blodgivningskampanjen och tagit upp beställningar på 251 identitetsbrickor.

Styrelsevalet.
Sedan ordf fru Elsa Johansson, erinrat om att kretsen är södra Hallands största och att den i år kan fira 15-årsjubileum, kom man fram till valen. Till styrelseledamöter för 3 år omvaldes fruarna Elsa Johansson, Alma Olsson, Genevad, och Hildur Kjellsson, Bölarp. På styrelsens förslag invaldes styrelsesuppleanterna som ordinarie — de funktionerar som sådana — och vald på 3 år blev fru Anita Ljung, Veinge, samt på 2 år fruarna Astrid Johansson, Skogaby. Kerstin Jönsson, Kristineberg, och Klara Nilsson, Genevad. På 1 år invaldes i styrelsen fru Anna-Greta Arvidsson, Mästocka, efter fru Elsa Rydén.
Till revisorer omvaldes E. H. Nilsson, Vessingedal och Karl Gustav Andersson, Tjärby med fru Valborg Nilsson, Veinge och Torsten Alfort, Tjärby som suppl
Ombud till distriktsmötet: ordf och sekr samt fruarna Anita Ljung, Hildur Kjellsson och Hulda Johansson, Veinge. Till ombud till allmänna årsmötet i Stockholm fruarna Elsa Johansson och Emy Andersson, Genevad, med Anita Ljung och Hildur Kjellsson som ers.
På styrelsens förslag anslogs 150 kr till Mellbystrands barnkoloni (till leksaker), 800 kr till Kronolund, 500 kr till poliokolonin Lagalund och 500 kr till katastrofreserven.

Underhållningen
inleddes med sång av några URK-flickor och Anita Evertsson deklamerade. Sparbankskamrer Folke Willstrand berättade om Svenska Röda korsets europaresa 1955, en givande resa, som hr Willstrand tidigare skildrat i Laholms Tidning.
Fru Gunvor (Enocsson) Söderkvist, Halmstad, drog ner applådåskor för sin utomordentligt goda sångliga förmåga, exponerad i några väl valda saker. Fru Gun Cederlund ackompanjerade.
Efter kaffeservering hölls auktionen på förfärdigade och skänk ta ting. Kommunalkassör Ragnar Johansson skötte klubban, och tillsammans med lotterierna inbringade de 190 ropen i runt tal 2,000 kr, ett utmärkt resultat.

Biograferna

CENTRUM LAHOLM TEL 10
Torsdag—lördag kl. 8 söndag 6 o. 8 Bfbj.
OPERATION TIRPITZ
John Mills, John Gregson, Donald Sinden. "En av de mest spännande filmer man sett."

SCALA LAHOLM
Lördag kl. 8, söndag 6 o. 8 Bfbj.
OLYCKSFÅGLARNA MÖTER MUMIEN
Bud Abbot och Lou Costello. "Publiken flämtar av skratt."

Hishult

Kyrkokörsverksamheten i Hishult.
Kyrkomusikerns redogörelse för 1955 har ingivits till domkyrkoorganisten och kyrkorådet. Enligt densama meddelas för Hishults vidkommande angående kyrkokörsverksamheten, att denna utövats av en blandad kör med 12 medlemmar, som haft 40 övningar och medverkat vid guds tjänster i församlingens kyrka 17 gånger under året. Den fria musikundervisningen har lockat 7 deltagare, som studerat orgel- o. pianospelning. I rapporten omför mäles att det är svårt att få ungdomen med i kören och att det också är svårt att hålla ihop kören på grund av resor och andra förhinder för körmedlemmarna .

Vid Hishults ecklesiastika löneboställe
under år 1955 har enligt den till stiftsnämnden i Göteborg ingivna årsrapporten resulterat bl. a. i en avverkning av 288 skogskubikmeter virke med ett rotnetto av 10,105 kr. I skogen har under samma tid planterats 12,000 granplantor på en areal av 2,3 hektar och till en kostnad av 1,392 kr, nydikning har förekommit på en sträcka av 842 löpmeter och betingat ett pris av 996 kr. Den under året nybyggda vägen mäter 602 meter och har kostat 10,679 kronor.

Hishults Sparbank 1955
Av Hishults Sparbanks verksamhetsberättelse för 1955 framgår bl. a. att bankens omslutning under räkenskapsåret ökat från kr. 2.705.704 till kr. 3.990.279, därav räntor kr. 132.454.
Bankens tillgångar uppgår till kr. 3.990.279. Insättarnas behållning uppgår till kr. 3.780.222. Reservfonden uppgår till kr 175.618
På premiesparkonto har av 120 insättare insatts kr. 120.535. Utestående lån 598 st. därav lån mot statlig lånegaranti kr. 310.206 Sammanlagda summan utestående lån uppgår till kr. 3.327.217. 1955 års vinst före avskrivning uppgick till kr. 12.417.

Ishockeymatch i Hishult i kväll
Det är tätt mellan ishockeymatcherna i Hishult, och i kväll mötas Markaryds IF och Hishults AIS. I förra veckan möttes elvorna i Markaryd, och då vann hishultsborna med 7—0. Markaryd har alltså revansch att utkräva. Matchen börjar kl. 19.30. Se annons.

FRIA ORD

Häradsskrivarekontoret — ett förslag till lösning?
Hr Redaktör!
Tillåt mig att säga några ord i en för dagarna mycket aktuell fråga, nämligen häradsskrivarekontorets placering. Jag läste just i Laholms Tidning att fru Nora Andersson gått bort och då får man väl förmoda, att hennes fastighet, där Pensionat Hemgården är inrymt, blir till salu. Skulle det inte vara något för staden att köpa? Huset har väl intet nämnvärt värde men det klarade snart en caterpillar. Sedan kunde man väl bygga en trevlig förvaltningsbyggnad där häradsskrivarekontoret kunde inrymmas. Dessutom är tomten så pass stor inåt trädgården, att — om men nu får lov att bygga där för borgmästare Malmquist - säkert skulle kunna bli plats även för landsfiskalskontor, som redan nu är mycket trångbott, kontor för Höks polis, lantmäterikontor m. m. sådana saker. Läget är ju centralt och bra och nära tingshuset — man skulle kanske rent av bygga något liknande tingshuset fast bättre utnyttjat just på denna tomt. Hoppas att drätselkammare och stadsfullmäktige tar sig en funderare på saken — och gärna handlar.

Nemo.

Örkelljunga

Komministertjänsten i Örkelljunga och Rya.
På förslag till lediga komministertjänsten i Örkelljunga och Rya pastorat har domkapitlet uppfört i första rummet kyrkoadjunkten i Norra Vram K. E. Rignell, i andra pastoratsadjunkt G. A. Persson, Munka Ljungby, samt i tredje teol. kand. R. B. Herlertz, Örkelljunga.

LT DEN 16 FEBRUARI 1956 LT

Stormakterna och krisen i Orienten

När premiärminister Eden i sällskap med den nye brittiske utrikesministern Selwyn Lloyd nyligen besökte Washington, vår det åtskilliga frågor på dagordningen som ansågs motivera en direkt diskussion med den amerikanske presidenten och hans medarbetare. Men ingen hade just då en så hög grad av aktualitet som den som berörde situationen i Främre Orienten, framför allt därför att den ständige motståndaren i det kalla kriget, Sovjetunionen, under de senaste månaderna där bedrivit en verksamhet, som såg ut att bli en direkt fara för västmakternas intressen där. Sovjetunionen hade som bekant öppnat en s. k. kommersiell offensiv, som gjorde det möjligt för arabstaterna inte bara att få hjälp till sin ekonomiska utveckling utan också att genomföra en till synes långt ifrån obetydlig utbyggnad av sina försvarskrafter. Omfattningen av leveranserna av olika slags krigsmateriel har väl inte kunnat i detalj fastställas, men det har väckt särskild uppmärksamhet att Egypten tid efter annan kunnat rapportera att det redan fått motta en stor mängd vapen och bl. a. ett antal moderna ryska reaplan. En sådan förstärkning av arabstaternas krigspotential har på västmaktshåll väckt stark oro, därför att den hotar att förrycka hela den politik, som västmakterna under de senare åren fört i Främre Orienten i en förhoppning att kunna komma till rätta med den obönhörliga fiendskapen mellan arabstaterna och Israel.

Ända sedan araberna misslyckades i sitt uppsåt att ta livet av den år 1948 bildade staten Israel och förmåddes att genom en serie stilleståndsavtal 1949 tolerera den nya statens existens, har det varit ett hittills olöst problem att åstadkomma en definitiv fredsuppgörelse mellan de båda motståndarelägren. Då oupphörliga gränsintermezzon hållit fiendskapen levande, inriktade sig västmakterna på att förhindra ett nytt krigsutbrott på två vägar. Genom en 1950 av Storbritannien, Förenta staterna och Frankrike avgiven gemensam förklaring försökte de skrämma parterna till att undvika väpnade aktioner genom att utfästa sig att ingripa för att förebygga en kränkning av de uppdragna stilleståndslinjerna. De införde tillika en kontroll över vapentillförseln till båda parterna. Dessa skulle få vapen i proportion till vad de behövde för sitt legitima självförsvar, om motparten gick till angrepp. Denna politik har hittills visat sig ha verkat i enlighet med sitt syfte. Men det säger sig självt att den måste påverkas ogynnsamt, om balansen rubbas genom att den ena parten får tillfälle att skaffa sig vapen från annat håll, medan detta inte står den andra parten till buds.

I detta perspektiv blev det omöjligt att på västmaktshåll betrakta den ryska aktionen som en utesluten kommersiell offensiv. Det låg i öppen dag att den lätt kunde få politiska konsekvenser. Eden stämplade den sovjetryska aktionen att leverera krigsvapen till bara den ena sidan som en medvetet politisk handling. I Israel såg man sig stå inför faran av att arabstaterna inom kort skulle bli militärt överlägsna, och den israeliska regeringen krävde av västmakterna att få kompensation i form av ökade vapenleveranser. Då ungefär samtidigt den lokala situationen vid Israels gränser bjöd på nya sammanstötningar, som kom den mödosamt tyglade irritationen att ånyo flamma upp, så blev detta ytterligare ett skäl till att ta under övervägande vad som eventuellt kunde göras för att avlägsna detta ständiga krigshot. Det har framhållits att överläggningar i denna fråga utgjort en viktig del av programmet vid Washington-mötet.

Den officiella kommunikén om resultatet gav emellertid inte mycket att ta fasta på. Den var hållen i allmänna ordalag och inskärpte egentligen bara den banala sanningen, att det är ett trängande behov att få till stånd en uppgörelse mellan de lokala motståndarna. Särskilt effektiv förefaller inte den samtidigt givna förmaningen till parterna, att de måste närma sina positioner till varandra. Alla hittillsvarande försök i den riktningen har ju mötts med mycket kategoriska avslag. Praktiska förslag lyser med sin frånvaro. Men det är tänkbart att sådana med litet sparats till de nya överläggningar som skall upptas med Frankrike om en närmare precisering av vad tremaktsdeklarationens undertecknare kan och vill göra vid ett krigshot. I avvaktan på vart dessa överläggningar kan komma att leda kan man ju alltid konstatera att pressen på olika håll varit besviken men att Eden själv sagt att förhandlingarna överträffat hans förväntningar. På amerikanskt håll har det antytts att konkreta planer verkligen skulle vara under utarbetande. Skulle så vara fallet, torde detta vara ägnat att stärka den optimism, som New York Herald Tribune gav uttryck åt, när den förklarade att både Storbritannien och Förenta staterna utgått ur förhandlingarna med förnyad styrka. Det återstår emellertid att se, om denna styrka kommer att bli sådan att den kan uppfylla Edens önskemål om att få läget i Främre Orienten stabiliserat, och om verkligen meningsskiljaktigheterna mellan Storbritannien och Förenta staterna på denna punkt skulle ha avlägsnats.

Det mest avgörande är emellertid, om den anglo-amerikanska alliansen blivit så förstärkt att den kan göra ett starkare intryck på Sovjetunionen än hittills. Eden uttalade sig med påfallande skärpa mot de sovjetryska förslagen till vänskapspakter med västmakterna och avvisade som fantastiska de ryska anklagelserna mot Storbritannien för kolonialism genom att hänvisa till den stadiga utveckling mot självstyrelse, som försiggår inom det brittiska samväldet. När samma argument framförts tidigare, imponerade de inte på den ryske partisekreteraren Chrusjtjov, som under sin stora asiatiska resa för ett par månader sedan starkt hudflängde kolonialismens företrädare. De har också svårt att göra intryck på de arabiska nationalisterna, som så länge fört ett häftigt språk mot de europeiska makternas förmyndarskap. Skall de bättre sentera det antikommunistiska recept, som Eden lanserade i Washington? I sitt tal inför den amerikanska kongressen yttrade han bl. a.: "Vi kan inte hålla stånd mot kommunismen eller slå tillbaka den bara med vapenmakt. Vi inbjuder nationerna att dela vår fria levnadsväg. **Vi varken tvingar dem att förena sig med oss eller håller dem med våld, sedan de gjort det. Detta är skillnaden mellan vårt sätt att betrakta nationernas rättigheter och kommunisternas förnekande av dem".**

Planerna på en restaurang på Hallandsås åter aktuella

För några år sedan var det synnerligen aktuellt att bygga en restaurang på Hallandsås strax intill rikstvåan och så förlagd, att den skulle ha en hänförande utsikt över hela det vackra sydhalländska slättlandet. Upphovsman var direktör Karlsson, då bosatt i Örebro men numera flyttad till Halmstad. Han förhandlade då med myndigheterna i Karups kommun, vilka ställde sig välvilliga till förslaget. Detta förföll dock på grund av vägförvaltningens absoluta motstånd. Läget skulle nämligen bli sådant, att uppkörseln till restaurangen skulle komma i den djupaste skärningen där vägen går genom åsens nordsluttning och med tanke på den allt större trafik, som passerar här, medför detta projekt givetvis vissa riskmoment.

Nu har emellertid direktör Karlsson återkommit och begär hos kommunalfullmäktige att denna tar upp frågan på nytt och då givetvis ställer sig välvillig till det hela. Det skulle man väl förmoda att fullmäktige gör vid sammanträdet på fredag, men om sedan en bättre väglösning kan presenteras än tidigare återstår väl att se. Men att det skulle vara ett idealiskt läge för en restaurang här uppe, särskilt sommartid, säger sig självt.

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

70 år

fyller i morgon fröken Anna Josefina Gudmundsson, Mellby, Laholm.

60 år

fyller i morgon fru Agda Linnea Johansson, maka till lantbrukaren John Johansson, Torp, Hallandsås.

Walda vägde in över en milj. kg ägg i fjol – omsatte 3,7 milj. kr.

Vallberga Äggförsäljningsförening Walda håller sitt årsmöte i Ysby bygdegård tisdagen den 28 febr. och inför detsamma har föreningen avgett sin årsberättelse för det gångna året. Denna visar mycket goda siffror och särskilt framhålles, att Waldas notering i medeltal under hela året legat 13,6 öre över gällande riksnotering. Ur styrelseberättelsen kan i övrigt andragas nedanstående.

Styrelsen har haft följande sammansättning: Ragnar Christoffersson, Kärragård, Laholm, ordf. och sekr., Åke Gottfridsson, Brödåkra, Ysby, v. ordf., Erik Andersson, Skråmered, Växtorp, Bertil Andersson, Mariehill, Ränneslöv, Wictor Svensson, Veinge, Arne Jacobsson, Vessinge, Veinge, Ernst Paulsson, Lögnäs, Skottorp, Einar Johansson, Ysby, Egron Johansson, Kilhult, Växtorp, suppl Erik Jönsson, Ylevad, S. A. Nilsson, Edenberga, och Ernst Lagerberg, Nyby. Revisorer har varit Johan Jönsson, Sofieluund och Carl Bengtsson, Edenberga, suppl Richard Bengtsson, Ränneslöv.

Föreningens medlemsantal har uppgått till 1249 och antalet anställda till 15 personer, därav 12 lagerarbetare och chaufförer. I löner till dessa har utbetalats kr 101,171.

Årets totalomsättning i kronor har uppgått till 3,768,893:— mot 3,527.017:— under föregående verksamhetsår. Föreningen har tillsammans med Västra Sveriges Äggcentral deltagit med en monter vid Hushållningssällskapets utställning å Tönnersa den 10—12 juni 1955. Överläggningar ha förts med Västra Sveriges Äggcentral för att få till stånd en för Waldas medlemmar tillfredsställande lösning av slaktfjäderfäfrågan. Ett samarbetsorgan har tillsatts som skall arbeta vidare med problemet.

Den totala ägginvägningen under 1955 uppgår till 1,079,634,0 kg mot 1,059,731,6 kg under föregående år. Tillförseln har sålunda ökat med 19,902,4 kg eller 1,9 procent. Av de invägda äggen kommer 74 proc. från direktanslutna medlemmar och 26 proc. från uppsamlarna.

Under året har de försålda äggen fördelats enl. följande: kron- och runägg 524,455 kg, protectorförpackade 86,405 kg, export 368,044 kg, sekunda, knäckta, smutsiga och blodägg 99,455 kg.

Någon kontant efterlikvid har icke utgått under året utan har denna utbetalts i form av högre priser under året. Waldas avräkningspris har som följd härav under större delen av året legat avsevärt över gällande producentnotering. Denna har i medeltal uppgått till 13,6 öre pr kg. Förra året uppgick överpriset till 5 öre pr kg. Mellanskillnaden 8,6 öre pr kg är sålunda det överpris som i år utgått i stället för kontant efterlikvid.

Av sammanställningen framgår även att Waldas totala avräkningspris för 1955 uppgick till 323,7 öre pr kg. Häri är då inräknat ett avsatt belopp, kr 55,000:— som enligt styrelsens beslut överföres till medlemmarnas insatskonton med 2 proc. å till medlemmarna under 1955 avräknade ägglikvider. Förra året uppgick som synes Waldas avräkningspris inkl. uppsamlingsprovision och efterlikvid till 305,6 öre pr kg.

Marknadsläge.

Svenska Ägghandelsförbundets totala invägning under 1955 uppgick till 26,600,000 kg mot 26,099,000 kg under 1954. Organisationens invägning har sålunda ökat med 1,9 proc.

Riksorganisationens export har ökat kraftigt under året och uppgick till 5,508,000 kg mot 4,3334,000 kg under 1954. Under 1955 har således 21 proc. av Ägghandelsförbundets totala invägning exporterats, mot 16 proc. 1954. Priserna på exportmarknaden ha varit mycket varierande under året. Sålunda har under årets tre första kvartal exporten mäst stödjas med belopp som varierat mellan 10 öre och 1:— pr kg. Å andra sidan har under årets sista kvartal exporten tidvis varit mycket god med priser som gjort det möjligt att uttaga exportavgifter vilka tillförts den fond som användes för att stödja exporten. Dessa medel lär ganska snart komma till god användning.

Hemmamarknaden har i stort sett varit god vad beträffar de bättre kvaliteterna. Beträffande sekunda ägg har mycket stora avsättningssvårigheter förelegat, speciellt under sommaren och de priser som man då kunde få ut för dessa ägg voro nära nog ruinerande. Sveriges Lantbruksförbunds notering för år 1955 blev 303 öre pr kg mot 291 öre pr kg under 1954.

Vinst- och förlusträkningen balanserar på 61,396 kr. Tillgångar och skulder balanserade vid årets början på 634,773 kr och vid dess slut på 712,285 kr. Styrelsen föreslår, att till stämmans förfogande stående vinstmedel, 7,158 kr, överföres till reservfonden.

VI MÖTTE *på sta'n . . .*

. . . **Jan Jönsson,** som var eld och lågor över sin första bekantskap med ishockeyn.

— Så roligt som vi hade i Hishults ishockeyrink i tisdags kväll har jag inte haft sen julafton när jag var liten, utbrast han entusiastiskt.

— Samma var förhållandet med dom andra grabbarna i LIF-laget. Vi hade bara tre man med som förut prövat på ishockey — resten spelade bandy för fullt med ishockeyklubborna. Den bäste i vårt gäng var junioren Arne Nilsson, som spelat ishockey i Norrköping. Det var han som gjorde målet också. Stig Westerberg har också prövat på ishockey i Östergötland. Laholmsgrabben Stig Nilsson jobbade ett år i Älmhult och då fick han stifta bekantskap med spelet, men i övrigt var vi noviser hela gänget.

— Omöjligt är det inte att vi blir inbjudna att spela i Skånes Fagerhult. Domaren var där ifrån och han hörde sig för om vi var pigga på att komma ned och ta en dust. Det tror jag att allesammans är. Åkförmågan och blick för spelet är det inte så dåligt ställt med, men det är ovanan med klubborna som gör att ingen förutom den här trion kan skjuta. Men det kommer väl också vartefter. Frågan är bara var vi skall träna . . .

Prenumerera på LT

LITET PREMIÄRLEJON. Lilla franska litterära underbarnet Minou Drouet, 8 år, har efter en del delade meningar blivit accepterad som litterär förgrundsfigur och är nu omsvärmad i Paris' litterära salonger. Häromdagen var hon ett av "premiärlejonen" vid premiären på "Le Monde du Silence" på Théatre des Champs Elysées där hon hade sin förläggare René Julliard i sällskap (ovan).

Lättodlade
LÖKVÄXTER
ACHIMENES
ISMENE
(Spindellilja)
OXALIS
SPREKELIA
(Jakobslilja)
TIGRIDIA PAVONIA
(Påfågelslilja)
GUL KALLA
Trevliga KRUKVÄXTER
Weibulls
Brogat. 6 Halmstad. Tel. 10576

SENASTE NYTT:

Oljeransonering på Gotland

Nu har även eldningsoljan blivit ransonerad på Gotland sedan transportläget förvärrats. I går ransonerades köksen (Visby i dag TT).

Skytte

Laholms Skytteförening

Söndagen den 19/2 kl. 0900 träning i fältskjutning på Kungsvallen. Kretsfältskjutning den 26/2 i Sydhallands regi.

Nykter ungdom – framtidsungdom

Praktisk potatisdemonstration på givande byaträff i Våxtorp

Byträff är ett nytt, modernt ord och det är säkert en fulltträff att samla bönderna i en eller ett par byar för ventilation av aktuella jordbruksfrågor. I tisdags kväll voro lantbrukarna i Yllevads, Åstarps och Hylte byar samlade hos Erik Jönsson, Yllevad. Jordbruksinstruktör Bror Håkansson, Laholm, och föreståndare Sture Karlsson, Vallberga, redogjorde för aktuella potatisfrågor. Det blev även praktisk bedömning och sortering av potatis samt kokning och avsmakning av olika potatissorter, samt diskussion. Sedan herrskapet Marta och Erik Jönsson bjudit de 15 deltagarna på kaffe visades en film om potatisodling. Alla voro synnerligen belåtna med den lyckade kvällen och man enades om att träffas till sommaren när höet är inbärgat och titta på grödorna, givetvis särskilt potatisen.

Bygdegårdsförening bör nu överta Hishults Folkets hus

Hishults Folkets husförening håller sitt årsmöte den 26 februari och i år står en mycket viktig fråga på dagordningen nämligen den om att konfirmera beslutet om försäljning av lokalen. Enligt stadgarna skall nämligen två på varandra följande årsmöten vara eniga om försäljning om sådan skall kunna verkställas och förra året beslöts att Folkets hus skulle försäljas för andelskapitalet, som utgör 10.500 kr plus de skulder som finnas därutöver.

Helst vill man nu att en ny förening — en bygdegårdsförening — skall bildas och vars stadgar skulle bli sådana att möjlighet för statsbidrag förelåg. Denna nya bygdegårds- eller folketshusförening skulle som startkapital ha ett visst belopp, som föreningar inom kommunen och enskilda skulle som startkapital ha ett visst belopp, som föreningar inom kommunen och enskilda skulle teckna och listor för ändamålet är redan utskickade. I detta sammanhang är det nödvändigt att påpeka att det är av synnerligen stor vikt för kommunen som helhet att listorna fulltecknas, så att den nya föreningen kan komma till stånd, ty i annat fall kan det hända att Hishult, som redan har brist på samlingslokaler får ytterligare en mindre. Dessutom är det ju en hel del medel i form av statsbidrag som kan komma kommunen till godo och en modern lokal skulle ju kunna användas för film, teater fester och annat i en helt annan utsträckning än vad de nuvarande bristfälliga lokalerna tillåter.

Listorna är som sagt utsända och skall redovisas till folketshuskommitténs ordförande fabrikör Hilmer Torkelsson före den 25 februari i år.

Styrelsen för föreningen har också inför det stundande årsmötet avgivit berättelse för de gångna året och av denna framgår att lokalen varit uthyrd till biograf 4 gånger samt för kalas och Röda-korsfester. Några allmänna danstillställningar har av olika anledningar ej varit anordnade. Av berätelsen framgår också vad ovan nämnts att föreningen med nuvarande organisation inte kan komma i åtnjutande av vare sig statsbidrag eller lån och att byggnaden som uppfördes redan 1918 är i stort behov av renovering.

Frågan om Folkets hus framtid är naturligtvis av vital betydelse då särskilt för föreningar och sammanslutningar och i samband med årsmötet får vi anledning återkomma.

Femte mannen i kopparligan har nu häktats

Det var återigen häktningsförhandlingar i Laholm i går då den femte mannen i kopparligan, en sjöman från Göteborg, häktades. Någon större del i härvan synes han dock inte ha och han hade gått avmönstrad i Göteborg då han fått erbjudande att följa med på en stöt i Knäred.

Detta hade han också gjort och varit med om ett inbrott men försvararen, advokat Dufva, tyckte inte att detta motiverade en häktning, allra helst som mannen hade både bostad och arbete. Men åklagaren framhöll, att sjömannen i så fall kunde försvåra utredningen och dessutom fanns det ju risk att han kunde ge sig ut på sjön igen. Därför blev han också häktad och skall åtal vara väckt senast den 22 febr. Event. kommer det att bli separat huvudförhandling med denne och en annan i ligan, som också haft en mindre roll i densamma.

Knäred

Knäreds föreläsningsförening

gästas i morgon av rektor Oskar Ekelund, Lund, som i Knäreds skola kommer att föreläsa över ämnet: Sovjetunionens utrikespolitik efter kriget.

Knäreds IF.

Fotbollsp. trän. kl 19 i Godtemplarlokalen. Tränare leder.

DAMERNAS HÖRNA

Apelsintips

Vitaminrik apelsinsaft

12 stora saftiga apelsiner
2 liter vatten
3 kg strösocker
½ hg citronsyra

Vatten, socker och citronsyra värms så att blandningen blir klar och sockret löst (skall ej koka) och får därefter kallna. På fint rivjärn rivs skalet av 6 välsköljda apelsiner och blandas i sockerlagen. Samtliga apelsiner skärs mitt itu, tvärs över klyftorna, och safter pressas noga ur. Saften silas ned i sockerlagen. Alltsammans, sockerlag, skal och pressad saft rörs om väl, varefter saften är färdig att tappas på mörka flaskor. Förvaras mörkt, torrt och svalt. Blir en C-vitaminrik saft genom den skonsamma beredningen.

Frisk apelsinmarmelad

6 apelsiner
1 citron
8 dl vatten
5 hg socker

Citronen och apelsinerna sköljs, torkas och skalas. En del av det vita på skalen skärs bort. Fruktkött, skalstrimlor bort, varefter skalen skärs i fina strimlor och fruktköttet i tunna skivor. Alla kärnor tas och vatten blandas och får stå i lämplig kruka el. skål över en natt. Blandningen sätts sedan på att koka 1 timme, varefter sockret tillsätts och marmeladen får koka ytterligare omkr. 1 tim. eller tills den blivit klar och tjockflytande. Skumma marmeladen under kokningen. Den hälles varm på varma burkar och förvaras sedan torrt och svalt. (Denna marmelad blir mycket god men inte särskilt stel.)

Dagens goda råd:

Stoppa inte bommul eller vadd i nyckelhål när det drar, utan sätt i stället för en bit tape.

LYCKLIGT ÄKTENSKAP

Hur får man ett lyckligt äktenskap? frågade någon Laureen Bacall, sedan tio år tillbaka gift med Humphrey Bogart.

FEM PUNKTER för gifta kvinnor föreskrev mrs Bacall. Dessa meningar bör kvinnan använda så ofta som möjligt, när hon talar till sin make:

1. Ja, älskling, ja.
2. Du har rätt, absolut rätt. Jag är av precis samma mening som du.
3. Du var så gränslöst trevlig i går kväll. Alla lyssnade med förtjusning på dig.
4. Jag klarar det själv. Sitt du lugnt kvar och vila dig. Är det något jag kan hjälpa dig med?
5. Ja, älskling, ja!

SÄTT I GÅNG, och ni blir kanske Världens Lyckligaste!

Dagens rätter

LUNCH: Jästplättar

MIDDAG: Kåldolmar Katrinplommonkompott.

Jästplättar (6 pers.)

1 l. mjölk
1 ägg
4—5 kkp mjöl
40 g jäst
10 g kardemumma
1 msk socker
1 tsk salt
3 msk matfett

Beredning: Ljumma mjölken, smula sönder jästen i en bunke och rör ut den i en del av mjölken. Tillsätt resten av mjölken, ägget, mjölet, den stötta kardemumman samt socker och salt. Låt smeten jäsa till sin dubbla storlek och grädda den i plätt- eller pannkakslagg. Ät plättarna varma med lingonsylt och socker.

NÅGOT FÖR HENNE

Det var alltså engelsmannen som var på besök i USA och blev visad omkring i en fabrik av den stolte ägaren.

— Se till exempel här, sade den sistnämnde, här har jag en maskin som uträttar 120 mans arbete.

— Hm, sade engelsmannen, det var en sådan som min fru skulle ha gift sig med.

Om vartannat

Kall, kallare, kallast

Brr! Det var isande kallt ute, och vi drog en suck av lättnad, när vi kom innanför dörren i handelsboden. Där inne stod just några gubbar och pratade om vädret, alltmedan de gnuggade händerna och värmde sina blåfrusna öron.

— Det var sextan grader hemma klockan sju i morse, och rimfrosten var tumstjock på farstufönstret.

— Hemma var det attan grater, å dä var så kallt i sängkammarn, så jag torde knappast stiga upp.

— Min gradestock visa nittan, när jag var uppe klockan fem i morse, å den är säkert riktig. Det kan jag våga en halv liter på.

— Det var kallare uppe i skogsbygden, klippte han med de sexton graderna till med. Där hade domm ätt upp både 20 och 21 grader kallt.

— Åh det var väl ingenting. Det var en plats uppe i Norrland, som hette Huttrafryse eller nånting sånt där, och där hade dom 48 minusgrader i natt. Det sa dom i radion.

Artongradersgubben kände sig också tillstukad, men han visste på råd. Den där vintern i början på kriget hade vi så okristeligt kallt hemma, så kaffepannan frös på spisen nån gång mellan middag och merafton. Å nittanhundratolv, när jag var hos min svärfar i Härjedalen, så hade dom 42 grader. Fast allra värst var det året innan den stora julastormen, för då fick jag frost i vänster storatå, och det har jag haft ont av allt sen dess.

De andra kände sig uttråkade, och någon klippte av hela diskussionen med att berätta om den lilla staden Fyattansåkallt i östra Sibirien, där det enligt moskvaradion var 61 grader kallt i solen och ännu kallare hos dom, som inte var anslutna till kommunistpartiet.

— Ja, se ryssarna, dom skall då alltid vara värst. Därpå övergick gubbarna till vinterolympiaden och till att penetrera poängräkning, medaljchanser och konsten att valla skidor. Allt eftersom kroppstemperaturen steg, hann de också med att dryfta presidentvalet i Finland, apelsinodling i Italien, oljebranden i Nynäshamn och Sofia Loren. Sedan kände de sig varma nog att på nytt gå ut i den arktiska kylan.

Det var ingen, som sa brrr längre.

RIKELLO.

Höjden av brådska

Far och son på en ö i Roslagen skulle spränga en stor sten på faderns åker. Efter många om och men var allt klart, laddningen låg på sin plats, ett skydd hade ordnats och sonen skulle tända. Med rungande röst hojtade fadern:

— Tänt var det här.

I vild fart satte de av och tog betäckning bakom skyddet. Ingenting hände, där de två satt på huk med fingrarna i öronen. Ytterligare en stunds väntan. Alltjämt ingenting.

— Hör du, sade fadern, du tände väl ordentligt?

Bob Hope och "världens starkaste kvinna".

Hon heter Joan Rhodes, är 29 år gammal, platinablond, vacker, slank och elegant. Hon är de engelska varietéscenernas mest eftersökta stjärna och hennes rykte har också nått Bob Hope som är på besök i London Bob ville engagera "världens starkaste kvinna" för sitt televisionsprogram i USA och var ytterst förvånad att möta en mannekäng med perfekt figur i stället för ett muskulöst och komiskt monster som han räknat med. Bob Hope frågade rakt på sak den unga damen, vilka tricks hon brukade använda för att kunna bedra publiken och få den att tro att hon verkligen var så stark som hennes rykte. Joan Rhodes tog tag i den amerikanske komikern och lyfte upp honom med en enda hand. Hon sprang med den dödsrädde skojmakaren några varv runt i den "music hall" där samtalet ägde rum. Svetten pärlade från Bobs bleka panna och droppade ned från hans underliga näsa, då han efter tre minuters hjälplös sprattling åter fick fast mark under fötterna. Uppvisningen slutade med tre års kontrakt för mrs Joan Rhodes. "Världens starkaste kvinna" river vid sina uppträden itu exemplar av Londons tjocka telefonkatalog och böjer med fingrarna 15 centimeter långa och halv centimeter tjocka stålspikar. — AEP.

Från södern!

Det ligger onekligen en viss motsättning i rubrik och bild, men faktiskt kommer bilden från Venedig, kanalernas stad, där man för ovanlighetens skull har fått riktig vinter med is på kanalerna. I bakgrunden förtonar sig Sankta Maria della Salute.

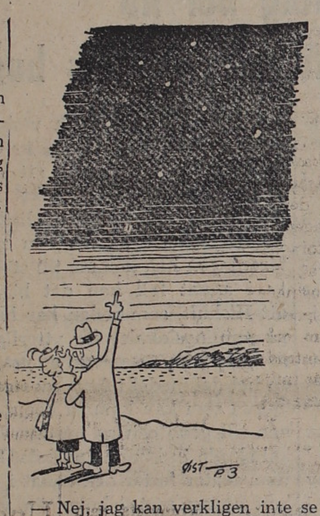

— Nej, jag kan verkligen inte se att det gör mina problem små och obetydliga — jag önskar mej fortfarande persianpälsen!

Tagore får renässans i Sovjet

De statliga sovjetryska förlagen förbereder en utgåva av den indiske filosofen och nobelpristagaren Rabindranath Tagores verk i sex stora band. Den första omfattande Tagore-översättningen till ryska står självklart i samband med sovjetregeringens nya asiatiska politik och åsyftar att värva sympatier i Indien. Anmärkningsvärt är emellertid detta förlagsverk, då Rabindranath Tagore tidigare av de sovjetryska litteratörerna, så vida det över huvud fanns intresse för honom bland de kommunistiska litteraturhistorikerna, alltid ansetts som den brittiska imperialismens indiska agent, en reaktionär och "idealist", vilket senare ord i sovjetrysk filosofidebatt är likabetydande med själva kapitalismens djävul.

Tagore studerade i sin ungdom i England och ägde vidsträckta storgods i Bengalen. Han var således kapitalist och rikeman. Han grundade på sina ägor en högskola som senare förvandlades till en sorts mellanfolkligt universitet, där Rabindranath Tagore undervisade sin av västerländsk och främst engelsk romantik och indisk filosofi sammanbakade religiösa världssyn. Tagore ansåg sig som religiös förkunnare och lärde att världen i sitt väsen var en ändlös harmoni, vars grundprinciper var glädje och skönhet. Människan fick bli delaktigt av harmonin genom frälsningen, nirvanan, där människan blev ett med Brahman. Tagore var främst lyriker och diktare, fastän han trodde att han också var religiös och politisk förkunnare. Han renodlade etiska och estetiska principer, ville bygga en värld på den indiska religiösa tron, vilket för den rättrogne kommunisten under årtionden måste förefalla som galenskap, imperialistiskt förräderi och dylikt. Tagore fick nobelpriset för litteratur år 1913 och avled år 1941. Nu skall hans verk i sex stora band presenteras för den sovjetryska publiken. Den ryska politikens vägar är inte alltid identiska med den rena läran.

Även stararna har tydligen börjat hoppa av, ty från Jean de Folleville i Nordfrankrike meddelas att [illegible] en stare, fångad den 1 juni i Moskva.

Sagt i Texas

Marilyn Monroe, som numera bestämt vägrar att spela roller vilka enbart bygger på hennes kroppsliga företräden, bekänner att hon dock slickat i sig en komplimang som hon fick mottaga när hennes film Niagara hade premiär i en stad i Texas.

I en av filmens mera upprörda scener griper hennes man en kökskniv i avsikt att sticka den i den berömda barmen.

Då hördes en mullrande texasbas från salongen:

— Den är för kort!

Lade pussel i domkyrkan under 30 år

93-årige Samuel Caldwell har efter 10 års arbete avslutat sammanläggningen av de dyrbara målade fönstren i domkyrkan i Canterbury. Den gamle mannen har offrat 30 år av sitt långa och verksamma liv på dessa fönstermålningar. Under och efter två på varandra följande världskrig fanns ingen annan i England som skulle ha kunnat återställa de dyrbara fönstren i sitt ursprungliga skick. Nu vill gubben säga slutgiltigt farväl till det ansträngande jobbet och de älskade fönstren. Till de kyrkliga myndigheterna har han föreslagit att detaljfotografier i färg tillverkas av domkyrkans fönster för att efter ett eventuellt tredje världskrig någon åter skulle kunna sammansätta pusslet.

Samuel Caldwell ärvde sitt yrke och sin färdighet att lägga pussel med uråldriga gamla fönstermålningar av sin fader. Under första världskriget sönderplockades domkyrkans fönster i småbitar och gömdes i säkra underjordiska tunnlar för att bli skyddade för tyskarnas angrepp. Jobbet gjordes av Caldwell den äldre och sonen. Fader och son arbetade snabbt och under sömnlösa nätter dygnet runt, tills fönstren var i säkerhet. Efter krigets slut år 1918 bar Samuel Caldwell ensam ansvaret för ihopläggandet av fönsterbitarna. Han arbetade 20 år, från 1918 till 1938, innan domkyrkan i Canterbury återfick sina målade fönster. Strax efteråt började Adolf Hitler andra världskriget. Samuel Caldwell fick i uppdrag att förstöra resultatet av 20 års mödor och åter plocka isär fönstren. De låg i säkert förvar under kriget ända till Hitlertysklands kapitulation år 1945. Sedan dess, under de gångna 10 åren, sysslade Caldwell med att lägga ihop pusslet, vilket han, som sagt, avslutade med framgång för någon tid sedan.

Den tankspridde professorn är ej utdöd, ej heller tankspriddheten

Härom sistens berättade en professor i radio att tankspriddheten inte alls är utdöd. Han förnekade inte heller att den ibland kan besvära en professor, nu liksom förr. Hans svar på frågan om hur han själv klarade sig för tankspriddhet blev ett mångtydigt "Någorlunda, någorlunda!" Emellertid är nog inte professorer de enda som är tankspridda — i själva verket är varenda människa mer eller mindre tankspridd och kan begå de mest uppenbara blamager. Det är nog så att professorer är mer infamt påpassade än andra.

Det är ett faktum att tankspriddheten blir mer och mer ett problem för de flesta, åtminstone för äldre personer, den otrevliga "sjukdomen" sprider sig och allt fler och fler klagar över tankspriddhet. Radioprofessorn menade visserligen att tankspriddhet icke är någon sjukdom i sig själv, men det är ganska liten tröst. För en vanlig människa ter det sig dock så som om någon liten del av hjärnans maskineri måste ha råkat i olag eller blivit mer än lovligt nött. Man skulle önska att någon hjärnforskare toge itu med att utreda i vad mån utomstående påverkningar, t. ex. radions pådrag dagen i ända i vissa våningar, kan förslöa hjärnans arbete.

Annars är temat om den tankspridde professorn urgammalt, historierna om dem legio. Förr hade skämttidningarna knappast något tacksammare objekt än professorn med två paraplyer o. s. v., men nu för tiden ser man mera sällan sådana historier. Historieberättarna har hittat bättre objekt för skämt.

En gång satt tre engelska professorer och väntade på ett tåg. De var så fördjupade i sina dispyter att de inte märkte att tåget kom in. Först då det åter satte i gång upptäckte de det och rusade efter tåget, två av professorerna lyckades klänga sig fast och komma med, men den tredje hann inte upp. En stationskarl sade då: — Åtminstone två av er kom med!

— Ja, sa den kvarlämnade argt, men det var jag som skulle resa bort! De två andra skulle bara vinka av mej!

Professor Konrad Harlez skulle en gång i gamla goda tiden resa pr diligens från Bonn till Köln och läste under resan korrektur på sin senaste bok. Han glömde att han inte satt vid sitt skrivbord. Varje färdig korrekturremsa lade han ordentligt bredvid sig — på bordet, trodde han. I själva verket lade han dem utanför diligensfönstret där de snabbt försvann.

Om den berömde grekiske grammatikern Didymos i Alexandria berättas det att han ofta glömde vad han tidigare skrivit och satte sig att på nytt författa en bok som han skrivit något år förut. Det var för 2,000 år sedan.

Tankspriddhet är i själva verket en tankekoncentration, säger en skribent som försökt förklara fenomenet. När en person inriktar sin tankeverksamhet på ett skarpt avgränsat område försvinner lätt allt som försiggår i alldagens stora mörker däromkring ur medvetandet.

Den aktuella professorstankspriddheten, sade radioprofessorn, beror på att professorerna numera ofta är ett slags verkställande direktörer för stora institutioner med mångahanda och jäktande arbetsuppgifter. Detta gör att professorerna trots anteckningsblock och noggranna arbetsplaner har svårt att hålla tankarna samlade på rätt sak i rätt ögonblick.

Men som sagt: professorerna är icke de enda som är tankspridda. Man får nog säga att det är ett personligt fel, ej ett fel som vidlåder en viss grupp av folk.

Förre grekiske diktatorn Metaxas inspekterade en gång en flygbas och avslutade inspektionen med att föra ett hydroplan (sjöplan) ett stycke ut över havet. Flygningen gick fint men vid avslutningen tänkte generalen föra ned planet över närmaste landflygplats och styrde ned där. Officeren vid hans sida blev förskräckt. — Ursäkta, sade han flämtande. Vore det inte lämpligare att gå ned på vattnet?

— Himlar, sa generalen perplex. Jag glömde att jag förde ett sjöplan!

När hydroplanet landat på vattnet släppte generalen spakarna och sade:

— Tack så hjärtligt! Jag ska inte glömma hur taktfullt ni gjorde mig uppmärksam på min blunder att glömma att jag förde ett sjöplan.

Därmed öppnade han porten utåt och steg ut — direkt ned i havet!

Vi får hoppas att han blex kvickt uppdragen.

I York i England upptäckte en hög kyrklig dignitär en gång under en konferens att hans plånbok med inneliggande stora penningsumma var försvunnen ur hans innerficka. Man misstänkte en av funktionärerna och övervägde att få honom häktad. Då kom det meddelande från postverket att man hittat plånboken i en brevlåda, och den kyrklige dignitären konstaterade nu, att han ännu bar på ett brev som han trodde sig ha postat. Han hade tydligen postat plånboken i stället för brevet!

En köpman i Cleveland, Ohio, som sålt sitt hus och flyttat till en ny bostad, glömde detta en sen kväll och klev in i sitt förra hus samt beredde sig att klä av sig. Då vaknade den nye ägaren, trodde att inbrottstjuvar var i farten samt brassade på med revolvern. Lyckligtvis blev den tankspridde köpmannen träffad bara i ena benet, men en veckolång sjukhusvistelse blev följden.

En butiksföreståndare, som en morgon var på väg till jobbet, blev i mörkret överfallen av en revolvergangster. Den överfallne blev perplex och överräckte genast paketet med kassan — som han trodde. Senare fann han att det var smörgåspaketet som rånaren fått och försvunnit med. Vad gangstern sa när han vecklade upp smörgåsarna förtäljer icke historien.

Om den numera bortgångne professor Einstein berättas att han en gång åkte spårvagn och då lade ifrån sig glasögonen på sittplatsen till höger om sig. Efter en stund sökte han efter glasögonen, men bara på den vänstra sidan. Då kom en liten flicka och hjälpte honom hitta de till synes försvunna glasögonen, och Einstein blev mycket glad. "Vad heter du min lilla flicka", frågade han frånvarande. "Jag heter Clara, pappa," svarade flickan ty hon var hans egen dotter och var i sällskap med honom på resan.

Inte sant, han var väl den verkligt "tankspridde professorn"?

Den fantastiska historien om det magiska talet 4711

Firmans telegramadress är 4711.
Postgironumret 4711.
Företagets lastbil har 4711 på nummerplåten.
Telefonnumret slutar på 4711.
Och telefonisten svarar med: "4711".

Det är faktiskt inte frågan om en skämtsam lek med fyra siffror utan rena rama sanningen: ring själv får ni se! Om ni inte slår fel nummer kommer ni till Eau de Cologne- & Parfymeri-Fabriken No 4711 Ferd. Mülhens A/B i Sundbyberg.

Bakom talet 4711 döljer sig en ganska fantastisk historia. Här är den i korta drag:

1694 kom en italienare till Köln. Han hade från sin hemort Santa Maria Maggiore medfört ett recept på ett luktvatten som han kallade Aqua Admirabilis och som snart blev synnerligen omtyckt.

Nästan jämnt 100 år senare, närmare bestämt 8 oktober 1792, fick kölnborgaren Ferdinand Mülhens — det var förresten hans bröllopsdag — av en cartusianermunk i bröllopspresent motta det strängt hemliga receptet till luktvattnet.

Mülhens startade sin första fabrik och sen dess har sex generationer av familjen fast bibehållit hemligheten till det "magiska vattnet". Endast två familjemedlemmar i varje generation har fått veta den — och fastän det gjorts ett oändligt antal försök att analysera sammansättningen har ännu ingen lyckats. Någon utomstående har aldrig kunnat komma över hemligheten, som gått från far till son under tidens gång.

Och var kommer nu sifferkonstellationen 4711 in i bilden? När fransmännen 1794 ockuperade Köln under napoleonkrigen lät den franske kommendanten utfärda en kungörelse att alla hus i Köln skulle registreras med ett nummer. Och så kom det sig att en fransk soldat kritade dit siffrorna 4711 på det hus i Glockengasse, där Ferdinand Mülhens framställde sitt undera luktvatten.

Mülhens Eau de Cologne blev världsberömt tack vare talet 4711. Det torde vara det enda siffertal i världen som vunnit varumärkesskydd.

Det gamla huset i Glockengasse finns icke mer. Det utraderades av en bomb under andra världskriget. Men i dag står en splitter ny fabrik i Köln-Ehrenfeld färdig — den blev klar 1947 — och från dess fasad lyser talet 4711.

Över 2,00 personer, mest kvinnor, är anställda i luktvattenfabriken, som är hypermodern i alla avseenden. Mitt inne i byggnaden ligger "hjärtat" ett rum som är tillslutet med en tung, absolut inbrottssäker ståldörr. Där inne får ingen enda person vistas utom den som själv gör den fantastiska blandningen — d. v. s. någon av de två i varje generation som känner hemligheten med receptet.

Luktvattnet har mycket dyrbara ingredienser. Däri ingår t. ex. en olja, som kostar ungefär 25,000 kr för ett enda kilo.

4711 tillverkas i dag på många håll i hela världen. Men ingen i filialfabrikerna kan ens lukta sig till den hemlighet, som skänker dem deras levebröd och som givit, ger och kommer att ge miljoner människor vederkvickelse.

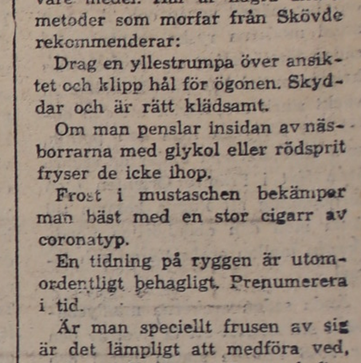

Domarna har dragit sig tillbaka för att votera.

Vit val i Cannes

För första gången i Rivierans annaler besöktes Azurkusten av en Moby Dick, den vita valen. Efter en upphetsande jakt fälldes valen av 13 franska krigsfartyg och ett stort antal av tullens snabbgående båtar. Den vita valen var 19 meter lång och släpades in i hamnen i Cannes. Valen siktades för 6 dagar sedan 5 sjömil utanför Cannes från lastångaren "Cristoforo Colombo". Kustbevakningen mobiliserades och mer än hundra kanonskott avfyrades innan den vita valen gav upp och dödades.

Högsta vinsten

En åttiårig engelsk lord hade vunnit högsta vinsten i det irländska sweepstake-lotteriet. Familjen var givetvis mycket glad över pappas goda tur men iruktade att hans svaga hjärta inte skulle tåla glädjechocken. Till slut beslöt barnen att övertala lordens gamle vän och husläkare att på ett skonsamt sätt framföra nyheten.

— Jag förstår honom så väl, sa doktorn, och jag tror mig om att klara det.

Han gick in i bibloteket där lorden satt och läste småannonserna i The Times.

— Vad skulle ni göra, mylord om ni plötsligt fick veta att ni hade vunnit en miljon pund på lotteri?

— Jag skulle ge er hälften, old boy, sa lorden.

Familjen hörde en duns.

Det var doktorn.

Jaså, ha de dä . . .

Två norrlandsbönder möttes på en skogsväg. Sen man pratat om höskörden, vedpriser och annat utspinner sig följande:

— Di säg att de ha varit tjuvskytte här i förra veckan!

— Jaså, ha de dä . . .

— Jo, di ha skuta en älg, di va två i som dela på.

— Jaså, gjorde di dä . . .

— Å man säg att du va mä i de där lage.

— Såå, säg man dä!

— Va du int de då?

— De kommer an på de, de ä int utredet än!

En herre kom en eftermiddag in på en restaurang, som var alldeles folktom. Han möttes av hovmästaren, som frågade:

— Är herrn ensam?

— Ja, mycket, men är det trångt kan jag äta i köket!

SAGT och SKRIVET

En pigg och omtänksam tidning ger allmänheten — även stadsborna — följande råd att följa nu under köldknäppen:

"Tvätta eller raka er inte innan ni beger er ut i kylan.

Smörj in ansiktet med ett tunt lager vattenfri salva . . .

Pensla gärna fötterna med en fotolinlösning. Tvätta först fötterna och gnid sedan på lösningen med en bomullstuss, mest på fotsulan och sidorna. Späd lösningen med 2—5 delar vatten . . .

Tag på er flera skikt tunna kläder . . .

Rök inte.

Ät äggviterik mat såsom kött".

Efter en sådan behandling bör stadsbon vara väl rustad att uthärda den långa väntetiden vid våra spårvägshållplatser.

Skulle han dock vänta på linje 5, en spårvagn om vilken redan Hasse Z. sade att den gick var tolfte minut en gång i timmen, är det klokast att tillgripa effektivare medel. Här är några andra metoder som morfar från Skövde rekommenderar:

Drag en yllestrumpa över ansiktet och klipp hål för ögonen. Skyddar och är rätt klädsamt.

Om man penslar insidan av näsborrarna med glykol eller rödsprit fryser de icke ihop.

Frost i mustaschen bekämpar man bäst med en stor cigarr av coronatyp.

En tidning på ryggen är utomordentligt behagligt. Prenumerera i tid.

Är man speciellt frusen av sig är det lämpligt att medföra ved, stickor och näver i överrocksfickorna. Därmed gör man upp en liten eld på hållplatsen.

Red Top i DN

Ensamt

En till Berlin nyligen anländ korrespondet har ännu inte riktigt återhämtat sig efter en upplevelse, som han hade på tåget mellan Bonn och Hamburg. Han hade kommit att sitta i en kupé tillsammans med en gammal herre och efter en stund frågade han:

— Och vart skall ni resa?

— Jag skall till vår årliga veteransammankomst i Hamburg.

— Men hur gammal är ni då?

— 97.

— Då kan det inte vara värst många av de gamla kamraterna kvar?

— Nej — de sista fyra-fem åren har jag faktiskt varit ensam.

— Det får väl inte lov att vara lite friska blommor, herrn?

Brev kom fram efter efter 144 år

Det franska postverkets tjänstemän gnuggar nu geniknöalrna för att lösa problemet, hur det kommer sig att ett brev har blivit inte mindre än 144 år försenat.

En brevbärare i Baldenheim nära Strassburg hittade häromdagen i sin väska ett brev adresserat till en mjölnare vid namn Mathis Cretien. Någon med det namnet fanns inte i adresskalendern och inga myndigheter kände till mannen. Men ett studium av kyrkböckerna visade att en man med det namnet hade avlidit för hundra år sedan. Borgmästaren fick bemyndigande att bryta brevet. Det hade skrivits för 144 år sedan av underprefekten i Schlettstadt, som tackade mjölnaren för hans hjälp vid infångandet av ett par mördare.

KULMAN

Bör sjöfartsstyrelsen förläggas till Gävle

STOCKHOLM (Press)

Skall sjöfartsstyrelsen förläggas till landsorten torde Gävle närmast komma ifråga. De av handelsministern särskilt tillkallade utredningsmännen — riksdagsman Torsten Andersson i Brämhult och finanssekreterare C. O. Sommar i Stockholm — som nu avlämnat sin utredning anser att styrelsen bör förläggas till endera av städerna Gävle, Hälsingborg och Karlskrona, d. v. s. under den uttryckliga förutsättningen att statsmakterna beslutar att styrelsen inte skall ligga i Stockholm. Av de tre städerna förordar de Gävle.

Men de båda utredningsmännen är emellertid inte eniga när det gäller frågan om en utflyttning. Riksdagsman Andersson förordar att en sådan bör ske medan finanssekreterare Sommar är av den meningen att styrelsen bör ligga i huvudstaden.

Skäl för landsortförläggning

Riksdagsman Andersson anser det i hög grad önskvärt att den aktiva lokaliseringspolitik, till vilken statsmakterna gett sin anslutning även innefattar statliga förvaltningsenheter, där så befinnes praktiskt genomförbart. Den kraftiga tillväxten av landets största städer och i synnerhet Stor-Stockholm är ägnad att inge de allvarligaste betänkligheter. Folkökningen gaste betänkligheter. Folkökningen i Stor-Stockholm är till större delen en följd av nettoinflyttning till området. Den allmänna förvaltningstjänsten har ingalunda saknat betydelse härvidlag. Under perioden 1940—1945 hade industrin och förvaltningen vardera en ökning med c:a 15,000 förvärvsarbetande. Inom handeln och samfärdseln var ökningen under samma tid c:a 6,000. Under perioden 1946—1950 bidrog förvaltningen till huvudstadens folkökning med nära 7,000 förvärvsarbetande. En planmässig geografisk decentralisering av den statliga förvaltningsapparaten skulle påtagligt underlätta strävandena att avlasta huvudstaden. Hr Andersson medger att en utflyttning medför konsekvenser u förvaltningssynpunkt. men han anser att de lokaliseringspolitiska synpunkterna väger tyngre.

Skäl mot utflyttning

Om frågan betraktas med hänsyn till önskvärdheten av en rationell administration och torva ng måste en utflyttning i flera nseenden medföra betydande olägenheter, säger hr Sommar. Styrelsen har ett starkt behov av ett intimt kontinuerligt samarbete med departement och centrala myndigheter. Det är att märka att endast omkring 7 proc. av verkets hela personal finns i styrelsen medan återstoden tillhör verkets lokala organisation längs rikets kuster. Verket är sålunda redan starkt decentraliserat. För organisationerna på sjöfartens område skulle en förläggning till annan plats innebära försämrade kontaktmöjligheter och det är vidare ovisst om det skulle bli praktiskt möjligt att vid en förflyttning medföra vissa enheter inom styrelsen, t. ex. den betydelsefulla isbrytarledningen.

En rad speciella praktiska komplikationer skulle uppstå vid en utflyttning. Även om dessa, tagna en och en inte är oöverkomliga, utgör de som helhet ett komplex av olägenheter, som skulle göra en förläggning till annan ort till ett vanskligt företag.

Olika alternativ för förläggning

Utredningsmännen har besökt 13 städer som anmält intresse av att ifrågakomma som förläggningsort, nämligen Uddevalla, Göteborg, Halmstad, Hälsingborg, Landskrona, Malmö, Ystad, Karlskrona, Kalmar, Visby, Norrköping, Gävle o. Sundsvall. Med hänsyn till de allmänna krav på serviceanordningar i form av skolor, kulturella institutioner etc. som det synes motiverat att ställa på en förläggningsort för styrelsen, har utredningsmännen ansett sig böra räkna med ett invånarantal av 20,000—30,000 såsom en undre gräns. Visby och Ystad som på eget initiativ tagit kontakt med utredningen har dock ansetts kunna tas i övervägande, trots att deras folkmängd understiger 20,000.

När det gällt att bedöma de lokaliseringspolitiska synpunkterna har från arbetsmarknadsstyrelsens sida framhållits att Göteborg och Malmö i likhet med Stockholm måste anses icke önskvärda ur lokaliseringssynpunkt, varför en förläggning till någon av dessa städer avstyrkes. I övrigt har styrelsen avböjt att gradera återstående städer.

Utredningens ställningstagande

Om en utflyttning av sjöfartsstyrelsen från Stockholm skulle beslutas synes det utredningsmännen befogat att tillmäta de lokaliseringspolitiska skälen en avsevärd vikt, eftersom en förläggning till plats utanför huvudstaden eljest svårligen kan motiveras. Anses det påkallat att på sådana grunder förlägga styrelsen utanför Stockholm är det följdriktigt att av lokaliseringspolitiska skäl avstå från en förläggning till Göteborg och Malmö. Utredningsmännen kan sålunda inte förorda en förläggning till dessa båda städer. De finner för sin del att önskemålet om bästa möjliga kommunikationer med såväl Stockholm som landet i övrigt gör sig gällande med sådan styrka att Gävle bör komma i första rummet.

Skarp kritik mot mörkläggningen kring uppgörelsen

STOCKHOLM (TT).

Det var oklokt att ge sig på försöket att hålla den centrala avtalsuppgörelsen hemlig intill den dag den kunde bli definitiv, skriver tidningen Metallarbetaren. Trodde kommissionen att den arbetade i ett hermetiskt slutet rum? Hade den inte iakttagit pressens intresse? Trodde den att tidningsmännens angelägna och påtagliga iver att få uppgifter blott var uttryck för villrådighet över hur de skulle få tiden att gå?

Det skulle vara ytterst intressant att få vetskap om de reella motiven till komissionens absoluta krav på hemlighållandet av den preliminära uppgörelsen. SAF och TCO kunde göra upp direkt. Men LO måste lägga papperen på bordet inför representantskapet. Var kommissionen ängslig över att en pressdebatt skulle påverka representantskapets ledamöter i sådan riktning att majoriteten skulle förorda avslag? Något hundratal människor i förhandlingsdelegationerna kände till den preliminära uppgörelsens innehåll. Efter några dagar hade de initierdes antal ökat till tusentalet. Kommissionen kunde inte vara ovetande om detta. Men den hoppades ändock på att hemligheten omsorgsfullt skulle bevaras av alla.

Det klagas alltför ofta på pressen i samband med reportage och nyhetsförmedling från avtalsförhandlingar och arbetsmarknadens olika områden. Det lär aldrig bli någon rätsida på det hela så länge medlingskommissioner och opartiska ordförande har tron, att det alltjämt är postdiligenserna som svarar för distributionen av nyheter till svenska folket.

Annonsera

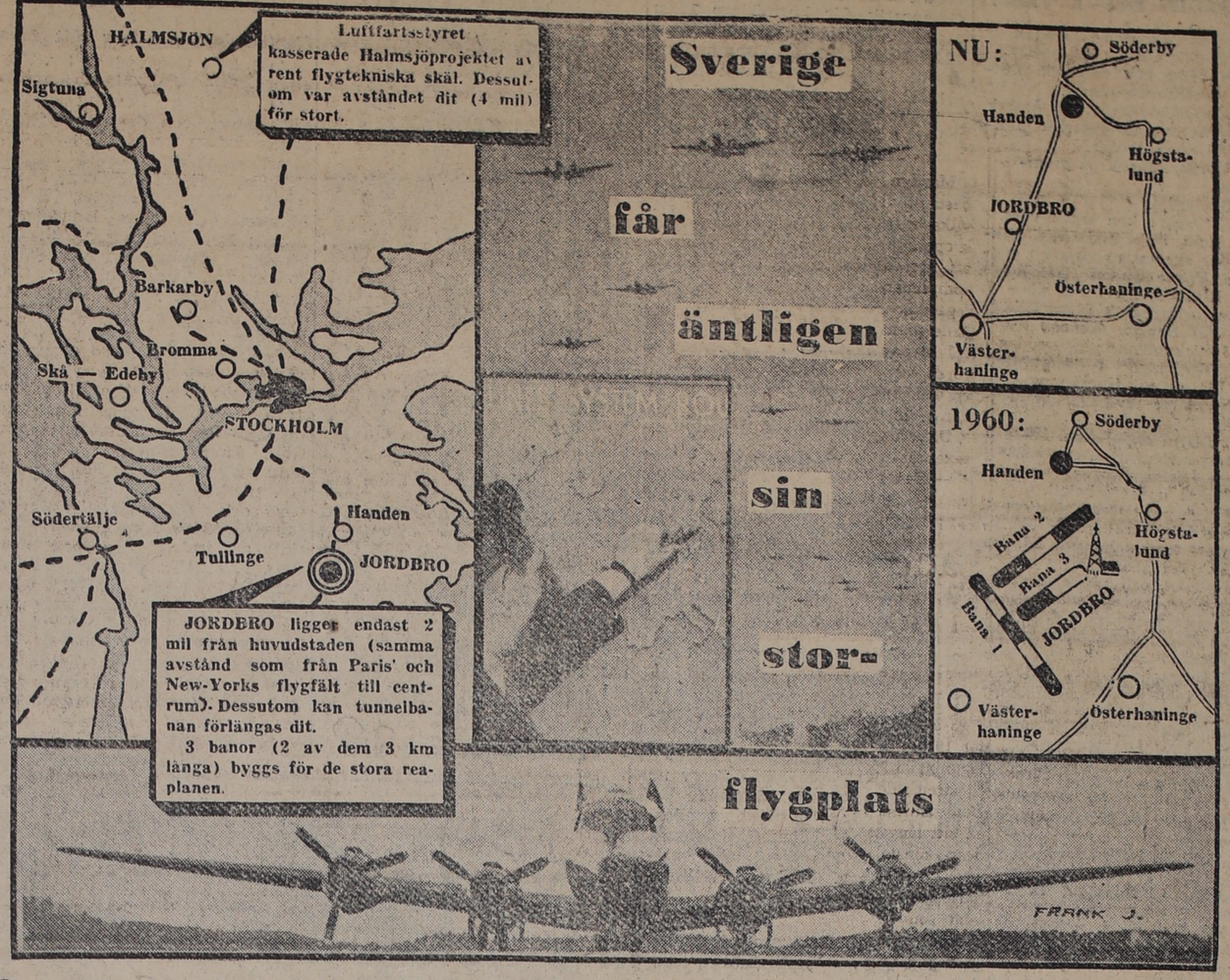

Grönsaksexpress spårade ur med tolv godsvagnar

FAGERSTA. (TT)

En grönsaksexpress från Malmö till Norrland spårade kl 11 på tisdagen ur mellan Dagarn och Fagersta. Ingen människa skadades, men olyckan vållar ytterligare svåra förseningar på järnvägarna.

Tåget bestod av 28 vagnar med grönsaker. Loket samt fyra av vagnarna står kvar på rälsen, efterföljande tolv vagnar spårade ur och ligger kullvälta på banvallen, medan de återstående vagnarna i tåget kunnat hålla sig kvar på rälsen. Dessutom har banan rivits upp på ett par hundra meter och kontaktledningarna rivits ned på en sträcka av 400 m. Hjälptåg sändes från Krylbo, och frågan är om man inte också måste skicka efter en stor bärgningskran från Ånge eller Nässjö. Det stod redan kort efter olyckan klart, att det kommer att ta lång tid att röja upp på området.

Snälltågen från Norrland och söderut och från Malmö och norrut måste dirigeras om över Tillberga och Frövi, och det blir också stora förseningar för godstrafiken.

SKÅ-REKTORN FÅR BÖTA FÖR MISSFIRMELSE

STOCKHOLM. (TT)

Rektor Ted Winther vid barnbyn Skå dömdes på tisdagen av Stockholms rådhusrätt till 20 dagsböter à 12 kr för missfirmelse av tjänsteman.

Rektorn åtalades i höstas för att under en av barnavårdsnämnden ordnad kurs för övervakare på tal om jakt efter biltjuvar ha missfirmat polismän.

Nigeria — negerdominion Afrikas blivande stormakt

Som bekant vistas drottning Elizabeth och prins Philip i Nigeria i den brittiska kronkolonin vid Guineabukten i mellersta Afrika. Nigeria är numera Englands till yta och befolkningsantal mest betydande koloni.

Nigeria har närmare 32 miljoner invånare och är således Afrikas folkrikaste land, den kommande afrikanska stormakten.

Nigeria omfattar 965.000 kvkm och är så stort som England, Frankrike, Belgien och Holland sammanlagt. Landet förfogar över ansenliga ekonomiska resurser. Tenn, kakao, bananer, jordnötter osv. utgör de viktigaste exportprodukterna men det kan inte råda något tvivel om att detta jättelika land har andra stora rikedomar, metaller, möjligen också uran.

Under det brittiska herraväldets knappt sextio år har detta land, som under 1800-talet var centrum för slavhandeln till Amerika och till arabländerna, blivit en av de bäst utvecklade kolonierna inom brittiska samväldet. Drottningens resa organiserades för att demonstrera att Nigeria genomgått ett omfattande ekonomiskt och politiskt uppsving. Samväldskonferensen i september skall i London avgöra om Nigerias framtida status. Det är knappast tvivelaktigt att Nigeria i sin helhet, eller till att börja med bara i några delar, får omfattande självstyrelse, i syfte att inom få år nå dominionstatus och bli samväldens första självständiga och likaberättigade negerstat.

63 olika folkslag

Nigeria är inte något enhetligt land med ett enda folk. "Det var inte Gud utan England som skapade Nigeria", sade häromdagen en av de stora hövdingarna vid en hyllningceremoni till engelska drottningens ära. Britterna gav detta vidsträckta område ett namn. De började förvalta det som en enhet enbart av tekniska skäl, inte på grund av att där skulle ha funnits traditioner och kultur som tillhörde folken. Inom Nigerias gränser bor 63 olika folk otaliga negerstammar på olika kulturnivåer. De 63 negerspråk som talas där kan uppdelas i ytterligare flera hundra dialekter. Skillnaden mellan folken och stammarna är inte enbart av social innebörd utan är större än mellan de europeiska folken. Nigeria har ett eget universitet i Ibadan med negrer som lärare och där presteras vetenskapliga arbeten som på vilken annan högskola i världen. En specifik afrikansk negerintelligentsia uppfostras till nya uppgifter.

Parlamentet med infödda ledamöter arbetar efter samma grundsatser och metoder som råder i Westminster i London. Kvinnorna har valrätt, vilket ingen annanstans förekommer i Afrika, inte ens i de mest utvecklade arabstaterna som Egypten och Tunisien. Åtskilliga sociala och ekonomiska reformer genomfördes under de senaste 15 åren. Självförvaltningen har utvidgats systematiskt och omfattar nu stora områden. Brittiska ämbetsmän som under sex årtionden förvaltade landet, har under de senaste åren i allt större omfattning utbytts med infödda och duktiga tjänstemän. Utvecklingen gick så snabbt att Nigeria i många hänseende distanserat gamla kulturländer som Marocko, Tunisien, Egypten och andra. Där finns ingen gammal och infödd härskande klass, som skulle stå i vägen för demokratiseringsprocessen. Inte heller finns där vita kolonister i nämnvärd omfattning vilka skulle vilja hindra att landet förvaltas av de infödda, vilket är det stora problemet både i Sydafrikanska unionen och Frankrikes nordafrikanska kolonier. I Nigeria förekomme. inget rashat, där känner man inte till rasdiskrimineringen. I fabrikerna arbeta vita och färgade vid samma maskiner. I kantinerna, i kaféerna och på hotellen sitter färgade vid samma bord som de vita.

För tillfället är Nigeria en löst sammanfogad organisation av olika områden. Det finns emellertid tre infödda delstatsregeringar vid sidan om den infödda centralregeringen. Britternas planer går ut på att förvandla Nigeria till en förbundsstat, omfattande tre delstater, i öster, väster och norr, Nordprovinsens befolkning är i stor omfattning muhammedansk. Där är det talrikaste folket de s. k. haussa, som svarar för omkring hälften av provinsens invånarantal. Skillnaderna mellan haussa och de primitiva negerstammarna i norr är ofantliga. I väster heter huvudfolket yoruba, och där är levnadsstandarden högst. De är i stor omfattning kristna. Folket i Ibo i öster är det minst kultiverade bland de ledande folket, men där råder hektiskt verksamhet på alla områden. Negerstammarna har gripits av bildningshunger och krav på högre levnadsformer. Därifrån kommer också landets mest utpräglade politiska personlighet, Dr Azikiwe, som är Nigerias premiärminister. Han anses på många håll som ledaren för en ickekommunistisk negernationalism i hela Afrika. Dr Azikiwe äger en tidningskoncern, den s. k. "Yank of Nigeria" och utvecklar sprudlande energi på alla områden. Haussa i norr är ganska misstänksamma just mot mister Azikiwes pionjäranda. Det blir svårt att utjämna de olikheter som skiljer folken inom Nigerias gränser och förvandla landet till en modern demokratisk stat. Britterna är emellertid angelägna att här skapa ett oberoende dominion, en sorts motvikt till Sydafrikanska unionen, ett land, där afrikaner utan rasdiskriminering kan samverka med de vita. — AEP.

Lantbruksveckan skall i år hållas i mitten av mars

Lantbruksveckan, jordbrukets generalmönstring, kommer i år att hållas i mitten av mars. Ordförande är skogs- och lantbruksakademiens nye preses, landshövding F. Domö.

Vid det allmänna sammanträdet måndagen den 12 mars i konserthusets stora sal håller fil. lic. Åstrand föredrag om "Livsmedel och levnadskostnader. Konungen delar ut hederspriser till rikssegrande JUF-medlem och 4-H-klubb. Vid detta sammanträde premiärvisas filmen "Mat åt miljoner".

Samma dag kl 17 hålles en gudstjänst i Klara kyrka med predikan av biskop Algot Anderberg och sång av sångsällskapet De Svenske.

Vid lantmästareförbundets sammanträde på söndagen den 11 mars kommer bl. a. laborator Sigvard Andersson att behandla "Den odlade markens vattenhushållning".

Efter det allmänna sammanträdet på måndagen diskutera husdjurs- och jordbrukskonsulenterna "Kreaturslöst contra kreaturshållande jordbruk" med inledning av laborator Åberg, professor Torstensson och rektor Folke Gustafsson.

Bland mångfalden av föredrag under tisdagen kan nämnas "Landsbygdens avfolkning och jordbrukets framtid" av direktör Saemund, vilket hålles på jordbrukstekniska föreningen och LBF:s gemensamma sammanträde.

På samarbetsdelegationens för husdjurshygien sammanträde presenteras bildserierna "Juver och spenformer" samt "Lagårds- och mjölkhygien" av resp. professor Ivar Johansson och direktör Callort. Den framtida gårdsplaneringen blir ett estradsamtal, som jordbrukets skyddspropaganda och lantbrukets brandskyddskommitté anordnar.

På onsdagen framträder Infolket med redogörelse för 1958 års utställningar. Torsdagen och fredagen går i fiskets tecken. "Fiskets dag" hålles i år fredagen den 16 mars med bl. a. ett föredrag av fil. lic. Lars Carlbom om radioaktivt avfall som vattenförorening. Fiskeriinspektör Svenonius pratar om "Fiskodling i Amerika", och en film "Harrens lek" kommenteras av docent Fabricius.

Ryssnoten avvisas inga trupper till Mellersta Östern.

LONDON (TT — Reuter)

De tre västmakterna är ense om att det inte kan komma ifråga att sända trupper till mellersta Österns länder utan dessa staters samtycke, framhåller utrikesdepartementet i en förklarning där det tillbakavisar "den fullständigt falska bilden" av Västmakternas hållning till mellersta Österns problem som Sovjetunionen gav i en deklaration på måndagen.

Den kommuniké som utfärdades i Washington efter förhandlingarna nyligen mellan president Eisenhower och premiärminister Eden — och som föranledde måndagens ryska deklaration — gällde vilka aktioner som kan bli nödvändiga att vidta enligt tremaktsdeklarationen av 1950, säger departementet. Denna deklaration undertecknades som ett bidrag till freden och säkerheten i mellersta östern. Vi klargjorde att vi skulle motsätta oss att man använde våld för att ändra de gränser eller vapenstilleståndslinjer som blev följden av vapenvilan mellan araberna och Israel 1949. Vi sade att vi skulle vidta åtgärder både inom och utom F. N.

Med hänsyn till den ökade spänning, som främst orsakades av Sovjets åtgärder, fastslog de tre makterna i Washington, att det var deras plikt att klargöra att tremaktsdeklarationen innebär vad dess ordalydelse säger. Det har inte varit fråga om att skicka trupper till mellersta österns stater utan deras samtycke. Tvärtom har syftet med washingtonuttalandet och sedan vidtagna åtgärder varit att visa de berörda länderna, att de har vänner inom räckhåll som är beredda att stödja dem om de skulle falla offer för angrepp, säger det brittiska utrikesdepartementet.

Även USA mot intervention

WASHINGTON (TT— Reuter

Den demokratiske ordföranden i senatens utrikesutskott, Walter George, motsätter sig att västmakterna sänder trupper till mellersta östern, vilket han motiverar med att sovjetunionen kan ta en sådan aktion som förevändning för att skicka dit egna armeer.

George påpekade för pressen på tisdagen att han inte kände till några sådana Brittisk-Amerikanska planer som tillskrevs västmakterna i en rysk deklaration på måndagen.

Underhusdebatt om dödsstraffet

LONDON (TT — Reuter)

Frågan om dödsstraffets vara eller icke vara kommer upp i underhuset på torsdagen då man skall debattera en proposition om att huvudstraffet skall bibehållas men att det skall användas endast vid mycket "kvalificerade" mord..

Fastän regeringen håller fast vid dödsstraffet är frågan inte någon partiangelägenhet och regeringen har inte uppmanat sin konservativa majoritet att stödja propositionen utan var och en får rösta efter sitt samvete.

Flertalet av arbetarpartiets företrädare väntas rösta för att dödsstraffet skall avskaffas åtminstone under en försöksperiod på fem år..

— Kan blekansikte låna sin röde broder en tändsticka?

Kirgiserna bygger trettio solkraftverk

Regeringen i den sovjetryska delstaten Kirgisistan meddelar att där under år 1956 skall byggas 30 solkraftverk. Kraftverken samlar solenergin, lagrar kraften, förvandlar den till elkraft och värme. De kommer att försörja hela städer med värme och varmvatten, de skall driva fabriker för tillverkning av djupfrysta varor och andra anläggningar. Bomullsskörden skall torkas, frukter och grönsaker konserveras med hjälp av solkraftverken. Vid en jordbruksutställning i Kirgisistan visades i dagarna landets två första solkraftsaggregater i full verksamhet. — AEP.

Demonstrationerna i Alger

Under de våldsamma demonstrationerna i Alger mot konseljpresident Mollet måste polisen rycka ut med tårgasbomber för att skingra skarorna i de gator han skulle passera.

DE FLESTA OCH BÄSTA ORTSNYHETERNA FINNER NI I LAHOLMS TIDNING

RADIO

TORSDAGEN DEN 16 FEBR.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.15 Andliga sånger.
7.40 Morgonandakt. Kyrkoadjunkt Eric Åkerberg.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.45 Hemmets magasin.
10.30 Skolradio. Listen and Learn. Klass 6. Korrespondenskurs i engelska. Sven Fjelner. (Göteborg.)
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Lis och Arne Rassét sjunger och spelar.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Ett kåseri ur »Eldfägnad» av Eld. Uppläsning av Gunnar Olsson.
12.58 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Lidt af hvert. Danska för folkskolan av Ulrikke Kåge och Sten Sture Allebeck.
13.25 George Melachrino, England, dirigerar Radioorkestern.
14.00 Trettiotvå år i Dalarnas skogar. Jägmästare Simon Åhlman berättar.
14.25 Låtar från Gotland. Nordergutarnas spelmanslag.
14.40—14.55 Modren. Ur »Per Ståstdräng» av Hans Larsson. Uppläsning av Fritiof Billquist.
16.30 Jazz för ungdom.
17.00 Väderlek.
17.10 Johannes Brahms: Tre sånger till dikter av Ludwig Tieck, ur »Magelone». Gjurgja Leppé, mezzosopran. Vid flygeln: Carl Tillius.
17.30 Barnens brevlåda.
18.05 Grammofonmusik. 1. Marching Strings (Marshall-Ross). Edmundo Ros ork. 2. Lady (Wallace-Fine-Penner). The Meilomen, sång. 3. Capri (Kennedy-Cross). The Somerset Strings. 4. Det sista trollet (Carlén-Brandt). Olof Winnerstrand berättar och Lily Berglund sjunger. 5. Hammarforsens brus (Albert Brännlund). Olle Johny, dragspel. 6. Du är just den flicka (Al Sandström). Stig Gabrielsson, sång. Gunnar Lundén-Weldens ork. 7. Emmerich Kálmán-melodier. Hansgeorg Ottos ork. 8. Linde.. Lea (Williams-Barnes). Heddle Nash, sång. 9. Mazurka D-dur op. 33 nr 2 och Etyd ciss-moll op. nr 4 (Frédéric Chopin) Shura Cherkassky, piano. 10. Le spectre de la rose (Hector Berlioz). Suzanne Danco, sång. Cincinnatis symfoniork. Dir.: Thor Johnson. 11. Final ur Symphonie Espagnole (Edouard Lalo). Arthur Grumiaux, violin. Lamoureux-orkestern, Paris. Dir.: Jean Fournet.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 En kväll med Accordion Club.
20.00 Fritt land. Med Sven Jerring i Österrike.
20.30 Revykvällar. Glimtar från Scala-revyn. Ciceron: Egon Larsson.
20.45 Stoppa skivan.
21.20 Vox Humana. Monologdrama av Jean Cocteau. Översättning: Edvard Alkman. Regi: Ingmar Bergman. I rollen: Märta Ekström.
21.55 Intim musik. Medverkande: Carl Achatz, flöjt, och Seve Ljungman, piano.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30 Natttuppen.

TORSDAG
Program 2

19.30 Nytt och gammalt i ny lyrik: Vila och rörelse. Professor Hans Ruin. (Malmö.)
20.00 Harpisten Nicanor Zabaleta (Grammofon).
20.10 Bibi Johns
20.30 Bytt är bytt och kommer aldrig åter. Fil. lic. Carl Gösta Widstrand berättar om primitiv handel (Malmö).
20.50 Dimitrij Sjostakovij: Symfoni nr 5 (1937) op. 47. Moderato. — Allegretto. — Largo. — Allegro non troppo. Leningrads filharmoniska orkester. Dirigent Eugenij Mravinskij. (Inspelning från sovjetryska radion).
21.35—22.05 Handbollslandskampen Sverige—Danmark i Göteborg.

IBRA RADIO

Torsdagen den 16 februari 1956
17.45 Grammofonmusik
18.15 Den stora rollen att vara person. Föredrag av fil. mag. Göran Strömbeck.
18.30 Sång av Göte Vikström. Vid flygeln: Hans-Erik Öberg.
18.45—19.00 Åter till Bibeln. Alvar Lundgren.
19.45 Tyskt sångprogram
20.00—20.15 Tysk andakt. Reinhold Kurlanda.
20.30 Fransk grammofonmusik
20.45 Fransk andakt. Louis Roynel.
21.00 Önskeprogrammet Lennart Jernestrand presenterar lyssnarnas önskeskivor.
21.45 Aftonandakt. Venzel Nilsson, Gävle.
22.00 Avgörelsens stund.
22.15 Norsk andakt. Arne Fröyshov.
22.30—23.00 Engelskt program. "Revivaltime". C. M. Ward.

Danska radioprogrammet torsdag

6.00 och 7.00 Nyheter 7.10 Morgongymnastik 7.35 Grammofonmusik 8.30 Morgonandakt 9.00 Gymnastik för husmödrar 12.00—13.35 Middagskonsert. I pausen 12.30 Nyheter 13.35 Grammofonmusik 14.30—15.30 Musik under arbetet 16.00 Folksånger 17.20 Grammofon 18.45 Nyheter 19.15 Filmminne 20.25 Handbollslandskamp Sverige—Danmark 21.30 Ungdomens Forum 22.00 Kvällsnyheter. **Andra programmet 283 och 210 mtr.** 18.00 Musik vid matdags 18.45 Nyheter 19.15 Bokkrönika 20.00 Torsdagskonsert 22.00 Kvällsnyheter 22.15—23.00 Grammofonkåseri om Sophie Tucker.

Dansk T.V. torsdag

17.00—17.30 Barnens halvtimma
20.00 Aktuellt
20.10 Veckans danska konstnär
20.25 Resefilm
20.45—21.00 Underhållning

FREDAGEN DEN 17 FEBR.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Karin Åmark.
8.00 Nyheter och väderlek. Därefter: Lediga platser.
8.20 Morgonkonsert på grammofon.
8.45 Skolradio.
8.45 Tryggare kan ingen vara.
9.00 Hallo Boys and Girls. Lektion för skolans nybörjare i engelska. Yngve Olsson. (Göteborg.)
9.30 Blind Man's Buff. Klass 7. Korrespondenskurs i engelska. Per-Olof Hensjö. (Umeå.)
10. I blickpunkten.
10.10 Tonåringar i litteraturen. Att bli vuxen. Uppläsning med kommentarer av Gunnar Axberger.
10.30 Listen and Learn. Klass 5. Korrespondenskurs i engelska. Svante Hjelmström.
11.00 Musik under arbetett.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Lily Bjelkholm och Irma Johansson sjunger till Bror Janssons trio.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Foderåtgång och foderförråd. Rektor Sigge Kvarnbäck Ulvåll. (Strängnäs.)
12.58 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Vi berättar. Program av Gundel Rende.
13.25 Budapest sjunger. Grammofonkåseri av Åke Magnusson.
13.55 Svensk målare i Guatemala. Göran Brunius berättar.
14.15 Göte Granströms ensemble.
14.45 Rytmisk lek för barn. Lilian Runestam.
15.00—15.20 Radioföljetongen David Copperfield av Charles Dickens. Vandraren. Uppläsning av Stig Järrel.
16.30 För flickor och pojkar: Månadens bok. Redaktör: Elsa Olenius.
17.00 Väderlek.
17.10 Jazzglimtar från USA. Kåseri av Claes Dahlgren i New York.
17.40 May Pihlgren läser ur »Bliva ingen» av Mirjam Tuominen. (Helsingfors.)
18.00 Grammofonmusik. 1. Über den Wellen (Juventino Rosas). Franz Mihalovics ork. 2. Thhe Doddelidotts (Povel Ramel). Brita Borg och Flickery Flies, sång. Allan Johanssons ork. 3. Twelfth street rag (Bowman-Razaf). Lenny Dee, hammondorgel. 4. På briggen Ros-Marie (Gideon Wahlberg). Calle Reinholdz, sång. Herbert Wahlbergs ork. 5. Prett, little Missy (Armstrong-Kyle). Louis Armstrong, sång. 6. Älvsborgs regementes marsch. Älvsborgs regementes musikkår. Dir.: Gustaf Sundell.
18.20 Fransk textrepetition.
18.25 Kvinnan — det starka könet. Ett program av med. lic. Per Strömbäck och redaktör Bernt Bernholm.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Liten soaré. Medverkande: Andor Sagi, violin, Nils Tidstrand, violoncell, och Carin Gille-Rybrant, piano.
20.00 Landet runt. Aktuella vardagsglimtar sammanställda av Lars Madsén.
20.30 Sycamerikanska rytmer med Karl-Olof Finnbergs sextett.
21.00 Drömstad i djungeln. Ester Bolinder berättar.
21.15 Nutida musik. (Andra delen.) Konsertföreningens och Radiotjänsts symfoniorkester. Dirigent: Sixten Ehrling.
21.40 Heinrich Heine. Ett porträtt tecknat av Johannis Edfelt och Ture Nerman.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.30 Rytmisk underhållning.

Danska radioprogrammet fredag

6.00 och 7.00 Nyheter 7.10 Morgongymnastik 7.35 Grammofonmusik 8.30 Morgonandakt 9.00 Gymnastik för husmödrar 12.00—13.35 Middagskonsert. I pausen 12.30 Nyheter 13.35 Grammofonmusik 14.30—15.30 Musik under arbetet 16.00 Folksånger 17.20 Grammofon 18.45 Nyheter 19.15 Filmminne 20.25 Handbollslandskamp Sverige—Danmark 21.30 Ungdomens Forum 22.00 Kvällsnyheter. **Andra programmet 283 och 210 mtr.** 18.00 Musik till maten 18.45 Nyheter 19.15 Musiken i gudstjänsten 20.00 Radions Novellmagasin 20.15 Chopin musik 20.35 Besök på natthotell 21.10 Kammar musik av Mozart 21.40 Orientering 22.00 Kvällsnyheter.

Dansk T.V. fredag

17.00—17.30 Barnens halvtimma
19.30 Svensk utsändning
20.00 Aktuellt
20.10 Februariråd
20.25 Underhållning
20.35—21.00 Danska tekniker söker framtiden.

IBRA RADIO
Fredagen den 17 februari 1956
17.45 Grammofonmusik.
18.00 I vilddjurens land (6) Nils F. Nygren läser ur Jones Westmans bok.
18.20 Filadelfias strängmusik, Östersund. Dirigent: Allan Näslund.
18.30 Bibelstudium, Edvin Näslund: "Tjänst inför Gud" (1).
18.45 Grammofonkonsert
19.15 Detta är IBRA RADIO . . .
19.45—20.00 En ölands-bonde sitter och pratar. Alfred Brynielsson intervjuas.
20.30 Fransk grammofonmusik.
20.45 Fransk andakt. Jean Veiber.
21.00 Pianisten Edwin Fischer spelar Moments Musicaux av Franz Schubert.
21.30 30 minuter med Lewi Pethrus.
21.45 Aftonandakt. Venzel Nilsson, Gävle.
22.00 Avgörelsens stund.
22.15 Norsk andakt. Arne Fröyshov.
22.30 Dansk andakt. Alfred Jensen.
22.45—23.00 Engelsk andakt. Howard Rusthoi.

Nykter ungdom – framtidsungdom

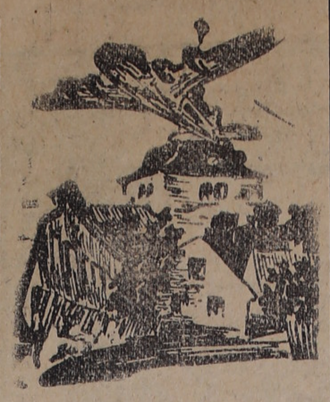

Nytt och Flytt

Dagens namn
JULIA

Solen går upp 7.45 och ned kl. 17.09.

Morgondagens namn
ALEXANDRA

Solen går upp kl. 7.42 och ned kl. 17.

Annonsera i LT

Genevad

Textilavdelningen har fått fana.

Avd. 27 i Genevad av Sv. Textilarb.-förb. har hållit årsmöte. Ordf. Hilding Persson hälsade välkommen och dagens förhandlingar leddes av Åke Hurtig. Till styrelse valdes: ordf. Hilding Persson och kassör Gust. Stråle samt Tage Svensson, Henny Nilsson och Göte Henriksson. Suppl: Dora Johansson och Åke Hurtig. Revisorer: Anna-Stina Robertsson, Ture Wulff och Gott frid Arneberg. Suppl: Margit Axelsson och Ivar Andersson. Studieledare: Åke Hurtig. Skyddsombud: Henny Nilsson, Dora Johansson, Ivar Andersson och Axel Gustavsson. Samarbetskommitté: Bertil Johansson och Göte Henriksson. Företagsnämnd: Göte Henriksson och Bertil Johansson med Henny Nilsson som ers. Ombud till Handelsföreningens och Folketshusföreningens årsmöten blev Åke Hurtig. Beslöts att avd. liksom förut skall vara kollektivt ansluten till arbetarekommunen. Mötena skall hållas på samma tider som förut. Ordf. tackade den avgående kassören Fritz Björkman för det arbete denne nedlagt. Efter förhandlingarna följde invigning av avd. nya fana. Ombudsman Folke Svensson, Norrköping, läste en arbetardikt och invigde fanan. Därefter höll ombudsman Svensson föredrag om aktuellt inom textilindustrin. Ett trevligt samkväm med dans avslutade kvällen.

Ett ord på vägen

En frisk kristen.

I Österlandet går fåren efter och herden före, och han leder dem genom att tala till dem, ofta på ett egendomligt språk. En resande, som lagt märke till detta, frågade en gång en herde: "Händer det aldrig, att ett får följer en främmande herde?" Herden svarade: "Endast om ett får är sjukt kan det hända, att det följer en främmande."

Det finns kristna som blivit sjuka i sitt kristenliv. Sjukdomen yttrar sig däri, att de lyss nar på alla andra röster och därför inte går i Jesu fotspår.

En del har fått ett slags hjärtfel, de andra har delat hjärta. Ägandesjukan har fått makten, och de samlar skatter på jorden i stället för i himlen. Eller också har äresjukan fått rum, och de söker att bli stora i sig själva i stället för att förhärliga Jesus. Eller avundsjukan har tagit dem till fånga, och de har ont av att Gud välsignar andra. De uppfattar inte Jesu röst.

En frisk kristen har ett lyhört samvete. Men friskheten består inte bara däri, att man inte är sjuk. Friskhet är ett överskott av krafter, det är livsmod och livsglädje. En frisk kristen är en som går i Jesu spår på tjänandets väg.

Den andliga hörseln sviker genom olydnad och skärpes genom lydnad. Därför hör dessa två ting med till ett friskt kristenliv: "Mina får lyssna till min röst, och jag känner dem, och de följa mig." Joh. 10: 27.

Dig, min Jesus, vill jag följa,
vad det än mig kosta må.
Genom öken, över bölja
skall med dig jag säker gå.
Dig, blott dig, blott dig
vill jag följa, led du mig.

ALLAN KÄMPE FILIP och MAJKEN

OLLE JIMMY

SNAROR

Roman av Harriet Lewis

(74)

Clara hade hört och genast igenkänt hans röst och med böljande hår och strålande ansikte ilade hon utför trappan. Utstötande förbannelser skyndade Crafton efter henne. Clara stannade på några stegs avstånd från greven, under det att han med en outsäglig glädje sträckte sina armar emot henne.

— Träd tillbaka, mylord! utropade gamla Gretchen. Hur vågar ni komma hit? — ni som är en gift man?

— Gift? Är jag gift?

— Ja, ni är gift med lady Trevor, sade Gretchen i vredesmod. Mr Crafton berättade oss alltsammans. Vi känna er trolöshet —

Greven vände sig till Clara och hans ansikte glödde av kärlek.

— Det är icke sant, sade han med häftighet. Jag är icke gift! Jag har aldrig älskat någon annan än dig, Clara. Kom till mig, min älskade! Kom!

Han utsträckte sina armar mot henne. Darrande och med ett utrop av glädje skyndade hon fram och blev sluten i hans bröst.

Crafton var utom sig av förbittring.

— Hämta miss Claras hatt och kappa, sade lord Glenham lugnt, i det han vände sig till Gretchen.

Tjänarinnan lydde.

— Och nu, falske vän, sade lord Glenham vändande sig till Crafton, skiljas vi för alltid från varandra. Du har handlat så svekfullt och bedrägligt, att jag ej mera kan återse dig.

Crafton förde handen till bröstet liksom för att framdraga en revolver, men gamla Sally, som märkt denna rörelse, fattade honom i armen och höll honom säkert fast som om hennes hand vore ett skruvstäd.

— Här begås ej något mord, mumlade hon. Gå, greve Glenham. Nyckeln till porten åt gatan hänger på spiken bakom dörren.

Greven behövde ej flera uppmaningar. Med Claras arm under sin och åtföljd av Gretchen skyndade han över gården och ut på gatan.

Det var afton. Lady Trevor var ensam i sin salong och väntade mr Pulford. Rummet var klart upplyst. För att hedra honom hade hon gjort en elegant toalett. Hon hade smyckat sig som en brud för sin brudgum. Men hennes vackra drag hade ett hårt, förtvivlat uttryck. Hon var nervös och orolig och förde emellanåt handen till sitt bröst och fattade uti de två små flaskorna, som voro gömda under sammetsvecken och spetsarna.

Pulford inträdde, stod stilla ett ögonblick, liksom bländad av hennes åsyn och skyndade därefter fram för att hälsa på henne.

— Vad du är vacker och ståtlig, Edith! Alldeles som en drottning! Är all denna glans ämnad endast för mina ögon, eller har du främmande?

— Jag har klätt mig för dig, Horace, sade baronetens änka med låtsad hjärtlighet. I afton tar jag ej emot någon annan än dig.

De satte sig på en soffa och lady Trevor framställde den fråga, som under flera dagar sysselsatt henne och svävat på hennes läppar från den stund då Pulford inträdde — den fråga som Pulford ovetande skulle avgöra hans öe.

— Säg mig nu, viskade hon, lever flickan eller är hon död?

— Död! svarade Pulford.

Hon darrade av glädje och instinktmässigt förde hon handen till sitt bröst.

— Jag lyckas alltid i mina företag, sade Pulford självbelåtet. Flickan är icke allenast död utan hennes kropp förvandlad till stoft — ej ett enda ben, så stort som en av dina diamanter, återstår av henne. Det är en lång historia, men jag vill omtala den i så få ord som möjligt.

Med livligt intresse lyssnade lady Trevor till hans berättelse om de hemska tilldragelser som ägt rum från den stund då den unga flickan flytt från Svarta klippan o. till dess hon och hennes tjänarinna enligt Pulfords förmenande, blevo innebrända i de rykande ruinerna av Mac Dougals gästfria hem.

— Det var ett djärvt företag, sade lady Trevor. Jag undrar vad Maldred Crafton tänkte, när han vid framkomsten fann att huset brunnit ned och att flickan var död. Tror du han någonsin får veta att du varit där?

— Han får aldrig veta vem jag var, ty jag antog hans namn och kallade mig mr Crafton, sade Pulford, skrattande åt sin slughet. Men även om han under dessa lånta fjädrar skulle upptäcka vem jag är, så kan han likväl aldrig bevisa att jag satt eld på huset.

— Reste du direkt till London efter dessa händelser?

— Nej, jag nödgades stanna ett par dagar i Inverness. Min häst stupade helt nära staden, på återvägen från Loch Low, och jag blev lätt skadad, så att jag måste hålla mig inne ett par dagar. Som du väl kan förstå, vågade jag inte lämna huset av fruktan att möta Crafton. I trots av alla mina försiktighetsmått uppsöktes jag likväl på hotellet av Jarvis —

— Av Jarvis? Du sade ju, att han återvänt till Svarta klippan.

— Vi åtskildes och han begav sig på väg till Svarta klippan och jag till Inverness. Efter två dagsresor påträffade han i ett vilt bergspass sin hustrus och portugisiskans lik. Jarvis själv var förtvivlad och gripen av förskräckelse hade han skyndat efter mig. Under natten hade han passerat Lock Low, men hade ej talat med någon. Han hade nyss kommit till Inverness, då han uppsökte mig, och reste till London med samma tåg som jag.

— Mrs Jarvis och Maria äro således döda? sade lady Trevor. Det är bra. Då ha vi ingenting att frukta av dem.

— De ha tjänat våra avsikter, må de förgås. Vi behöva ej frukta Jarvis. Jag tror han är så bedrövad över sin husrus död att han tänker lämna landet.

— Äntligen kan jag andas fritt! sade lady Trevor.

— Tacka mig därför, min vän. Vår bröllopsdag nalkas. Är du färdig? Är utstyrseln i ordning?

— Allt är i ordning! svarade lady Trevor med ett sällsamt leende, i det hon lade handen på bröstet.

— Det gläder mig att höra det! Farfar har väl icke visat tecken på en mildare sinnesstämning? sade Pulford glättigt.

— Nej, men jag är hans enda nu levande släkting och jag hoppas hans gamla motvilja mot mig blivit besegrad. Dessutom har jag haft besök av lady Glenham. Hon har hört ryktet om min förlovning med dig och kommit hit för att fråga om det var sant.

— Och du svarade?

— Att det var sant — att jag ämnade gifta mig med dig. Jag sade även, att detta parti grundade sig på kärlek, och att jag i dig funnit mitt ideal. Grevinnan suckade, hon hade velat ha mig till svärdotter, men till slut gav hon mig sin välsignelse och lovade göra vad hon kunde för att blidka min farfar.

— Har du sett Glenham nyligen!

— Nej, hans moder sade, att han ånyo lämnat staden för att söka efter flickan. Om han upptäcker att hon verkligen är död blir han väl alldeles från förståndet.

— Omedelbart efter vigseln resa vi utomlands, Edith, och bli borta ett år. Vid vår återkomst inträda vi i sällskapslivet och farfar skall begagna sitt inflytande för att skaffa mig en titel.

Han fattade kärleksfullt hennes hand; den var kall, fuktig och darrande. Då han yttrat en anmärkning däröver, drog lady Trevor den hastigt tillbaka:

— Jag har levat i en ständig ångest, Horace, som berövat mig min aptit. Men nu börjar jag åter känna mig hungrig. Låt mig säga till om att supén serveras för oss båda.

(Forts.)

Skidtävling i Hackebackeskogen

Av Märta Leijon

När det är lite kallt och ruskigt, och det är det ofta i vinter, så hör jag vid postdags att det kommer någon uppför min trappa. Den som kommer är Nils Åke. Varken han eller jag bör gå ut när vädret är så där och därför tar hans mamma min post och så kommer Nils Åke till mig. Han är inte tre år än, efter vad jag tror och jag har nyss fyllt tre eftersom jag måste vara lite förståndigare än han, men inte mycket. Och så leker vi. Nils Åke har en massa fina leksaker, giraffer, sulky, bilar av alla de slag. och många andra fina ting, som han får av mormödrar och farmödrar och släkt. Jag får inte några leksaker utan jag måste skaffa mig dem själv. Alla askar som skrivmaskinsbanden varit i, alla tomma rullar för band, alla tomma tändsticksaskar och alla burkar som det varit köttsoppa och kantareller eller något annat gott i. Jag har en fin konservöppnare så burkarna blir alldeles släta i kanten.

Om vi sätter ihop skrivmaskinsrullarna två och två blir det motorcyklar och mopeder och då sätter vi upp en bensinstation med hjälp av en katalog och fyra stora tändsticksaskar och utslitna runda batterier och kommer och tankar hos varann och betalar med röda blå och gula och gröna och blanka och vita knappar. allt eftersom det faller sig. Då och då åker vi bil på mina köksstolar, men bil åker Nils Åke rätt ofta, så den leken är inte så rolig. Däremot har grannen Thorvald en stor och bra ardennerhäst. Den är roligare än både bilar och motorcyklar. Den lånar vi på låtsas och kör med den. Vi pysslar om den, ger den hö och vatten. Vi åker utför backen och möter alla skolbarnen och lär dem lite trafikvett så att de inte går på fel sida och kommer i vägen för oss som kör. När vi åkt ett tag dricker vi kaffe på låtsas, det vill säga kaffet, pepparkakorna är riktiga, de är mina. Vi går in på kaféet och beställer hövligt och betalar och ger lite dricks som det ska vara.

Men nu i vinter när de bara har talat om skidor och skidor borta i Cortina är det ju förargligt att inte vara med. Jag har en stor masonitskiva och den tar vi med oss och går till den stora röda soffan i skrivrummet. Där är Hackebackeskogen. Om man ställer upp masonitskivan mot väggen blir det en brant kälkbacke eller skidbacke eller vad man vill. På låtsas kan man allting. Fantasiens möjligheter är obegränsade. Eftersom man inte kan åka in skidor i skrivrummet bär vi dit alla de runda burkarna, både de stora och de små. Sen delar vi dem absolut rättvist så att vi får hälften var, lika många stora och lika många små. Därefter radar vi upp våra burkar överst på de röda kuddarna, ovanför skivan. Sen plockar vi bort alla stolar som är i vägen nere på golvet. Och så sätter i i gång. Vi vet inte så noga hur det ska gå till, vi har vårt eget sätt. Vi räknar, ett två tre, pang. Och sen låter vi burkarna rulla två och två utför backen och långt utåt golvet och tittar efter vems burkar som rullade längst. Ibland blir det lite villsamt när de snor runt skrivbordsbenen och blandar sig med varann. Men i all stor idrott är det inte huvudsaken att vinna, huvudsaken är leken. Det är det också i Hackebackeskogen.

Vi rullar våra tomma plåtburkar, vi hejar på dem alldeles som i radio: "Heja, heja, friskt humör. Det är det som susen gör". Och burkarna rullar och rullar och skramlar och ingen enda slår sig om den faller lite illa. Våra skidtävlingar och backhopp och allt vi tar oss för slutar alltid lyckligt och alla vinner. Det är nog lite tråkigt i den stora mänskliga Hackebackeskogen. Där är det en del som blir efter och sliter allt de orkar men får inte någonting i alla fall.

När Nils Åke slutat tävla tar vi varann i hand och går till köket. Där finns kaféet och pepparkakorna och den snälla serveringsflickan och där dricker vi vårt goda kaffe och är hövliga och bockar och betalar och ger dricks och sköter oss så att hon också blir glad. Det är viktigt att också en låtsasflicka är glad.

Och så går tiden. Klockan tickar och tickar och rätt som det är kommer mamma med posten och tar Nils Åke med sig hem. Ibland hade vi gärna tagit oss en liten tur till Hackebackeskogen och tävlat en gång till men det är mammor som bestämmer här i världen, åtminstone så länge folk är tre år, när människor blir lite äldre blir ordningen sämre. Då har mammorna ingenting att säga till om, åtminstone inte så värst mycket.

Och det är verkligen synd. Att vara tre år och lite över eller lite under och ha fått lov att åka ut i fantasiens Hackebackeskog och göra alldeles vad man vill och låtsas allting utan att någon lägger sig i det, det är dock en av de största mänskliga förmånerna man får här i livet, även om förmånen bara varar den timme det tar för mamma att hämta posten eller något mera. Att vara en fri människa, att kunna hoppa så högt man vill och åka så långt man vill och äta vad man vill när man vill, på låtsas. Vad kan man egentligen vänta sig mer. Det är bara synd att det kommer en tid när man är gammal och klok och vill ta i allt med sina händer och ha kvitto och kontrakt med allt och alla, när fru Fantasia har lämnat vår värld och herr Realitet behärskar den. Då är det inte roligt längre.

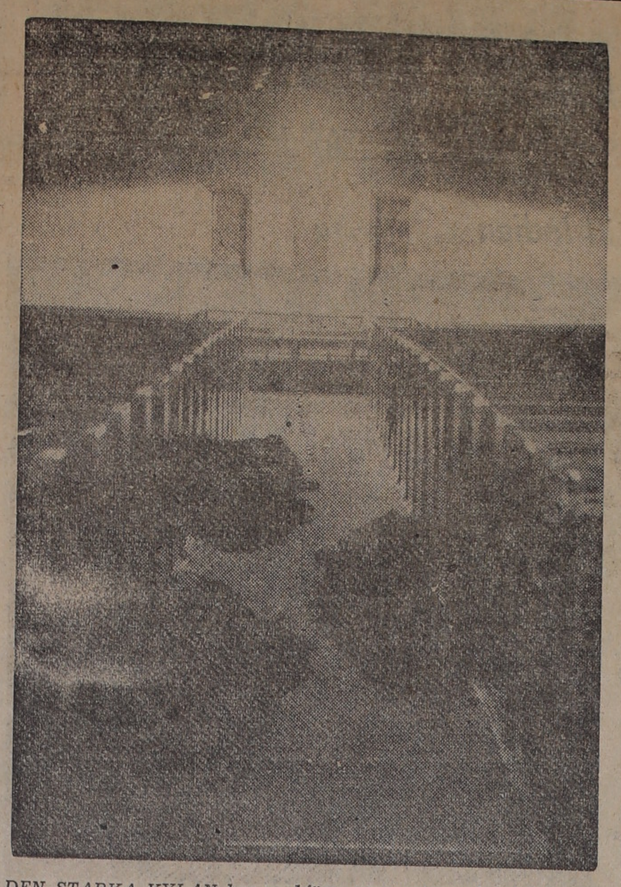

DEN STARKA KYLAN har medfört stora umbäranden för Stockholms hemlösa. För att lätta på deras svåra situation har Stefanskyrkan därför upplåtits som natthärbärge åt de olyckliga. Tack vare det ovanliga initiativet ljuder det nu från bänkar och gångar natten igenom en kör av snarkningar och hostningar från de husvilla fattiga, som i helgedomen fått en tillfällig bostad.

Korpen bättre än sitt rykte

STOCKHOLM (Press).

I sin framställning om total fridlysning av korpen (corvus corax) redogör Svenska naturskyddsföreningen och Sveriges ornitologiska förening för en undersökning som gjordes för några år sedan om korpens förekomst i Göta- och Svealand. I Skåne förekommer korpen blott med ett fåtal par i landskapets norra del på gränsen till Småland. I Småland finns fast stam i västra och södra delarna. I Blekinge häckar fågeln endast sporadiskt och i Halland är den som häckfågel ytterligt sällsynt. På Gotland torde cirka fyra par återstå. I Bohuslän är korpen regelbundet spridd utmed kusten men är icke allmän. I södra Västergötland finnes ett mindre antal boplatser och i norra delen blott ett eller två par. I Östergötland är några få par kända i de södra delarna och i Södermanland torde den saknas helt. I Dalsland häckar fågeln vid Djupsjön, Tisselskog och i landskapets norra del beräknas cirka fyra par finnas. I Värmland är ingen häckplats känd, men arten ses varje år i de nordliga delarna. Från Närke, Västmanland och Uppland saknas häckuppgifter, och i Dalarna är korpen ytterst sällsynt utom i fjälltrakterna.

Sedan denna undersökning genomfördes har korpens status ej förbättrats. Blott sydöstra Småland och traktvis i Bohuslän kan man tala om en litent stam av korp. I övriga svenska landskap, där arten finns kvar, rör det sig blott om häckande antal. — Vintertid har korpen för vana att i koncentrerat antal samlas kring sophögar i samhällenas utkanter. Ofta kan där församlade fåglar rekryteras från vidsträckta områden. Det är i regel under dylika förhållanden korpen uppmärksammas. Det är därför angeläget betona att sådana korpar icke enbart utgöra den omgivande traktens bestånd utan ofta utgöres av korpar från långtifrån belägna trakter.

Beträffande korpens roll i markerna kan det blott hänvisas till den enda föreliggande svenska undersökningen, utförd i Norrbotten. Folkskollärare Arne Blomgren, Harads, som under en följd av år undersökt korpens biologi, förklarar, att hans egna observationer inte på något sätt hittills givit vid handen, att korpen skulle förgripa sig på vildnaden, och att enligt hans mening dess "skadlighet' i varje fall på det jaktbara vilda, är minimal".

Juridiska spörsmål

Under denna rubrik besvaras juridiska frågor av allmänt intresse mot en ersättning av 2 kr i frimärken. Frågor som kräva ett mera ingående eller enskilt svar, betingar ett något högre arvode.

FRÅGA: A blev för 4 år sedan änkling men fick sitta i orubbat bo och ämnar nu gifta om sig. Om arvskifte nu icke begärs, hur blir då arvsförhållandet om A, som har 3 barn, avlider före blivande frun, som icke tidigare har barn?

Bom.

SVAR: Kvarlåtenskapen skall då delas så, att A:s bröstarvingar erhåller hälften och änkan hälften, såvida annat ej föranledes av testamente.

FRÅGA: Driver egen rörelse belägen cirka 2 mil från hemorten. Använder egen personbil för resorna. Bussförbindelse finnes, men den går till hemorten på morgonen och därifrån på em. Bilen användes även för rörelsens nödiga transporter. Har jag rättighet att draga av kostnaderna för bilen i min deklaration, eller hur mycket?

Fargo.

Svar: Därest bilen användes i rörelsen torde ni hava rätt till avdrag för samtliga kostnader. Värdet av bilens användning för privat bruk uppskattas efter körda mit och för detta värde beskattas ni.

Staten tjänade på blixnedslag

Efter ett års betänketid har regeringen i senaste konselj knäckt en kinkig ersättningsfråga från Kråkmåla i Kalmar län. I september 1948 träffade vägmyndigheterna avtal med ett sterbhus om flyttning av en sterbhuset tillhörig ladugård, som hindrade en vägombyggnad. Det bestämdes att ersättning skulle utgå med 25,000 kr, varav 10,000 betalades ut i förskott. En sommardag tre år senare antändes ladan av blixten och nedbrann helt. Vägbygget var då ej påbörjat och vägmyndigheterna har sedan vägrat utbetala resterande 15,000 kr under motivering att sterbhuset aldrig utfört någon flyttning eftersom ladan brunnit ned och brandskadeersättning tillfullo utbetalats med 25,000 kr. Sterbhuset har emellertid vidhållit kravet på ersättning från staten med ytterligare 15,000 kr och gått till kungs i saken.

Regeringen beslöt att lämna framställningen utan åtgärd, därvid det dock skall stå strebhuset fritt att genom stämning till domstol påkalla rättslig prövning. Av ett i ärendet infordrat yttrande kan man utläsa, att om det blir mål vid domstol väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kommer att stämma sterbhuset för att återfå redan erlagda 10,000 kr med hänsyn till att dödsboet genom att ha utfått brandskadeersättning med 25,000 tillförts ett värde av 35,000 kr.

Vanans makt

Och så var det mr John Baccall i Denver, Colorado, som hörde förtvivlade rop på hjälp. En skrikande kvinna försökte få sin lille son att spotta upp ett 25-centsstycke som han nyss svalt. Mr Baccal grep tag i pojken, lyfte honom upp och ned och ruskade häftigt om honom. Och mycket riktigt — med ett glatt klirrande föll slanten ur den lilles mun ned på trottoaren.

— Tusen tack, snälla doktorn, utropade den lyckliga modern. Sån tur att det skulle vara en läkare som kom...

— Jag är inte läkare, svarade mr Baccall avmätt, jag är uppbördsman.

Myrrha, balsam, rökelse... Ur välluktens historia

De gamla egypterna kunde konsten att njuta med näsan. Vår tids diskreta parfymer är en blygsam rest från det förflutnas sagolika utsvävningar i vällukt.

DET ÄR BRA ATT DET FINNS men det är synd att det ska behövas, har någon sagt om kvinnans parfymbruk. Det tämligen giftiga uttalandet tyder på en viss irritation över de väldoftens ångor som i stundom alltför täta moln lägrar sig kring medelålders damer.

Men den väldoftande damen behöver inte förarga sig. Hon kan lugnt jämföra med forntidens kvinnor — och män med för den delen — vilka firade fullkomliga orgier i vällukt. Egypterna framlevde sitt liv i en kompakt sky av rökelse, myrrha, olibanum, sandelträ, aromatiska kryddor, o.s.v.

Vår cyniske tänkare skulle förmodligen ha storknat. Och även vi andra kan inte annat än förbluffas över denna överraffinerade epok.

Bibelns berättelse om Edens lustgård, de underbara välluktternas paradis, är en av de äldsta urkunderna om dofternas makt över människosinnet. Och det första receptet på en vällukt finns i andra Mosebok, där det talas om "lika delar myrrha, balsam, stacta, galban och ren rökelse".

Av dessa ingredienser är väl den legendariskt klingande myrrhan oss mest bekant, dock endast till namnet; det kyliga, återhållsamma Västerlandet har aldrig riktigt förstått att uppskatta dessa näsans njutningsmedel. Men i de orientaliska och asiatiska länderna brinner än i dag rökelsekaren och erinrar om forntidens orgiastiska doftutsvävningar. Särskilt det gamla Egypten var berömt för sina ljuvliga oljor och aromatiska kryddor, och under rikets glansdagar måste åtgången på dessa varor ha varit enorm. Folket fick direkt befallning att parfymera sig och både mat och dryck tillsattes med välluktande ämnen.

Vår tids tablettindustri har sina anor från denna tid, och redan i Papyrus Ebers, den unikaste medicinska urkunden från det gamla Egypten finns bl.a. ett recept på pastiller som ger en behaglig andedräkt. Kvinnorna badade i parfymerat vatten och männen gned in kroppen med välluktande oljor.

Den franske egyptologen Maspero berättar, att på ett salutorg i Tebe kunde en kund byta ut sina sista skor mot en kruka parfym — en passionerad välluktsdyrkare på livets skuggsida som offrade det nödvändigaste för att en stund få dofta soldrucken ros och lilja.

Den sköna och njutningslystna drottning Kleopatra var oerhört svag för parfymer och Plutarchos, filosofen, berättar om sin älsklingsparfym — innehållande sexton ingredienser, däribland honung, vit cyprus, druvor, ospalathos, sesli och saffran — att detta välluktternas konglomerat "utövar en lätt sövande verkan, lindrar bekymmer och skänker glada drömmar. Den är tillverkad av ämnen som tjusa mest om natten och utövar sin kraftigaste verkan nattetid."

Mest omtyckt var annars psagasi och egyptisk liljeolja, vars balsamiska rykte spred sig grannländerna runt. Nötterna från moringaträdet gav en mycket populär olja som kallades mendesium. Av hennablommor fick man den grönfärgade cyprinum.

I vår tid har man funnit många av dessa förföriska ämnen i parfymkärl i gammalegyptiska gravkammare och underkastat dem kemisk analys. I åtskilliga fall har man dock misslyckats med att fastställa ingredienserna; tiden tog sin överutvecklade parfymkonst med sig i graven. Tutankhåmons grav, som öppnades för en del år sedan rymde ännu efter tre tusen år en bedövande vällukt!

Välluktskulten kulminerade ofta i samband med de religiösa ceremonierna. Vid offer till gudarna kröntes deras bildstoder med doftande blomstergirlanger och oljorna flödade under hela offerproceduren.

Även de dödas gravar dränktes i vällukt. I hävderna kan man läsa följande: "Skålar med välluktande oljor begravdes tillsammans med mumien för att han skulle använda dem i den andra världen. Före begravningen smordes liket, parfymerades och kransades med blommor. Ceremonin avslutades med en bön, genom vilken "Horus vällukt" skulle överflyttas till den döde och man uttryckte förhoppningen att han genom den skulle få kraft och dygd som guden".

Vid de assyriska konungarnas årliga rökelse- och dryckesoffer under Bels fest brändes vid bildstoder och altaren av rent guld en rökelseorgie som kostade fantastiska summor. Man räknar med att det kunde gå åt upp till tusen lådor rökelse vid ett enda offertillfälle.

De sagolika fester som dessa konungar omgav sig med måste haft en bedövande verkan. De sköna kvinnorna var klädda i luftiga klädnader av halvt genomskinligt tyg. De bar håret i långa, löst fladdrande kringlor, sammanhållna med ett band över pannan eller med lockarna i ett svall ner över axlarna. Läppar och kinder var sminkade, ögonen skuggade och förlängda utåt tinningen. Männen hade krusat skägg och mustascher och konungen bar en guldtråd inflätad i sitt skägg. Under festen hade hundratals slavinnor till uppgift att bestänka gästerna med allehanda välluktter. Vid portalen till festrotundan möttes besökaren av en här av gossar, klädda i purpurröda tunikor, som utskänkte en välluktternas cocktail ur femton olika kärl. Som en ytterligare poäng i dessa fantastiska parfymlustens fester behängdes gästerna med blomgirlanger ur växtrikets kryddstarkaste örtagård.

Den grekiske skriftställaren Athenaios berättar att Alexander den store lät begjuta golven i sitt palats med parfym och mellan gångarnas pelarrader steg den aromatiska rökelsen i trolska slingor upp mot takbjälkar och guldornamenterade kupoler.

Det aromatiska lyxbegäret, som odlades genom århundraden, fick en direkt patologisk representant i härskaren Assurbanipal (668—626 f. Kr.) som målade sitt ansikte cinoberrött och formligen badade i allsköns kosmetik. Han slutade sina dagar genom att reda sig ett bål av välluktande träslag och låta sig kvävas av den aromatiska röken!

Om denne konung inte fick en död i skönhet, så var det ändå en vällustings sköna död — och man kan anta att folket inte fördömde sin konungs raffinerade dödssätt.

Och liksom Assurbanipal skulle så småningom hela den förfinade men samtidigt förvekligade och hållningslösa epoken gå under. I denna rökelsemättade kultur fanns en förnimmelse av förfall och begynnande undergång — en bebådelse av ragnarök.

E. B-M.

Bedövning med musik

★ *MUSIK ÄR INTE ENBART LYXVARA. Inom kirurgin har man upptäckt att fru Musica är en ypperlig assistens vid operationsbordet.*

— Det var verkligen första gången jag somnat av Mozart, skämtade en belåten patient på Vaugirardsjukhuset i Paris. Hon hade nyligen gått igenom en svår operation, men det enda hon kunde minnas från det hela var partier ur Mozarts Kröningsmässa, till vars ljuvliga toner hon så småningom somnade in.

Hon var en av de första som fått pröva på en ny bedövningsmetod där man kombinerar musik med gängse narkosmedel.

Meningen är helt enkelt den att avleda patientens tankar och uppmärksamhet från operationsbordet och vad som där försiggår.

Särskilt lämplig är "musiknarkosen" vid olika former av lokalbedövning, progressiv bedövning (där patienten gradvis förlorar medvetandet) och vid artificiell nedfrysning.

Den lokalt bedövade bevarar ju som bekant alla sina själsförmögenheter i full vigör. Och även om vederbörande inte uppfattar någon fysisk smärta är hon alltid pinsamt medveten om operationen, som hos känsligare personer kan framkalla stark ångest.

Dessa parisläkare förser nu patienten med hörlurar och kopplar på någon lämplig musik som distraherar och avleder tanke och känsla från omvärlden. Det visar sig att inte minst jazz genom sin påträngande frenesi förmår rycka den sjuke bort från skräckens tankar.

För övrigt får musiken givetvis väljas med utgångspunkt från den sjukes läggning och smak. Att ge en definitivt omusikalisk denna form av "lustgas" är kanske mindre fyndigt!

Metoden har även praktiserats annorstädes än i Frankrike. En berömd ögonspecialist i Barcelona har redan för länge sedan upptäckt dess värde vid starroperationer, då patienten är dömd till flera dagars total blindhet. Här blir musiken en välgörande hjälp genom en svår situation.

De gjorda erfarenheterna talar för att operation under musik blir "morgondagens melodi" även på våra lasarett.

ORTSTIDNINGEN FRAMFÖR ALLA ANDRA - LAHOLMS TIDNING

S:A HALLANDS BÄSTA ANNONSORGAN
är sedan många år LAHOLMS TIDNING
Lokaltidningen studeras alltid noggrant, och en annons i denna blir alltid observerad. Tänk på detta när Ni gör upp Edra annonsplaner!

LAHOLMS TIDNING

TORSDAGEN DEN 16 FEBRUARI 1956

LAHOLMS TIDNING
— SÖDRA HALLANDS ORTSTIDNING —
deklarerar med TS-kontrollerade siffror en ständigt stigande upplaga.

Markens gröda

Första sommaren slet han bittida och sent; luckrade i grönsaksängarna, gallrade, vattnade. Varje kväll såg man honom arbeta på den lilla markplätten nedanför stugan. Morötterna, kålen, palsternackorna stod i snörräta rader potatisen var välkupad, det fanns inte ett ogräs att upptäcka vare sig i grönsakssängar eller potatisland. Gud välsigne den goda jorden, detta att sätta och så, ansa och vårda för skörd — det var lyckan och livets djupaste mening. Man gick över mot tomtstaketet och pratade med mannen då och då och han tröttnade aldrig på att lovprisa landets behag och ljuvligheten i att se något växa och komma till under sina händer.

Stället var ett gammalt backstugeställe några mil utanför storstadens knutar. Under ett par år hade stället legat öde men nu hade där blivit ordning och reda. Stadsfamiljen, som köpt stället, var ett yngre par som ämnat använda det för semestrarna och en och annan weekend. Vem kunde sitta sitta i en storstadslägenhet vid en kvalmig gata när man hade detta paradis bara några mil utanför Stockholm? Backstugans nya ägare kunde det i varje fall inte. De hade kommit flyttande ut tidigt på våren och de skulle stanna tills hösten. Om morgnarna tog de tåget in till arbetet i stan. Om eftermiddagarna kom de tillbaka ut. Mannen hann knappast in i stugan förrän han klädde om och gav sig i kast med jobbet utomhus.

Att gräva i jorden, ansa, vattna — se något växa och gå emot mognaden, det var livets högsta lycka, menade han.

Män hade väl sina egna tankar, men dem behöll man för sig själv.

Mannen stretade och slet hela kvällarna. Om morgnarna, innan han cyklade till tåget, tog han också en vända kring den lilla jordlotten — trampade omkring tungt och tryggt, myste åt vad han såg. Så gick sommaren och hösten kom — och skörden. Det hade vuxit duktigt på backstugans lilla jordplätt. Ingenstädes stod vitkålen rundare och morötterna större. Potatisen hade också slagit duktigt till. Purjolöken var hög som solrosstänglar nära nog. Mannen skördade och log — berömde jorden och prisade sin lycka att äntligen efter så många år ha fått njuta av odlandets glädje.

Sommarfolket i backstugan var födda på landet, men hade kommit till stan i unga år. Nu kände mannen, efter vad han sa, sig liksom återbördad till ursprunget.

I och med hösten skildes våra vägar. Backstusommarfolket flyttade in till stan; själv gav man sig ut på resa. Resan drog längre ut på tiden än man räknat med. Först fram i mitten av juni kom man tillbaka till sommarvistet.

Backstugan låg öde med förbommade fönsterluckor: det var vardag och kanske inte så mycket att förvåna sig över. Sommarfolket i backstugan höll sig i stan under veckan, tänkte man. Men sedan man kastat en blick på deras lilla jordplätt blev man fundersam. Där grönsakerna i fjol lyst i präktiga rader växte ogräset tätt och högt. Över potatistäppan frodades mjölktistel och baldersbrå. Det var tydligt att ingen spade satts i jorden denna vår.

— Nej, folket i backstugan var nog friska, fick man till svar när man hörde sig för bland grannarna. Det var bara så att de sällan synts till här i sommar. De hade varit ute i stugan ett par gånger, men det var också allt.

På lördagen kom familjen ut till stugan. I kvällningen gick man bortåt tomtstaketet. Mannen, som stod ute på backstutunet, kom också över dit.

— Ni har inte satt något i år, sa man. Mannen skakade på huvudet.

— Sätta och sätta, sa han vresigt. Här gick man och slet hela sommaren i fjol. Hur många arbetstimmar la man inte ner här? Sommaren igenom gick man här kväll efter kväll. Jordplätten gav rätt bra, det är sant, och man var stolt när man kom hem till stan med allt detta man dragit opp ur jorden. Men när man sen satte sig och tänkte igenom saken såg man det annorlunda. Morötterna och kålen och potatisen och purjolöken, allt vad vi skördat härute kunde vi köpt rubb och stubb för några tior inne i stan. Vad gav jobbet man la ner här i fjol i utdelning räknat i pengar? Några ynkna tioöringar i timmen ungefär. Nej, nu får slitet med jorden vara för min del.

Numera växer ogräset högt över backstugans lilla jordplätt om sommarna. Sommargästerna bara talar om hur litet det lönar sig att slita med grönsaker och potatis och sådan. Vilket inte hindrar att de lika högljutt förfasar sig över jordbruksprodukternas hutlöst höga priser, som de säger. När det gäller jordbrukarna är paret nämligen av den bland stadsfolket inte så sällsynta åsikten att "några ynkna tioöringar i timlön" bör vara tillfyllest, ja, mer än nog.

Willy Walfridsson.

Buddaistiska reliker till Indien

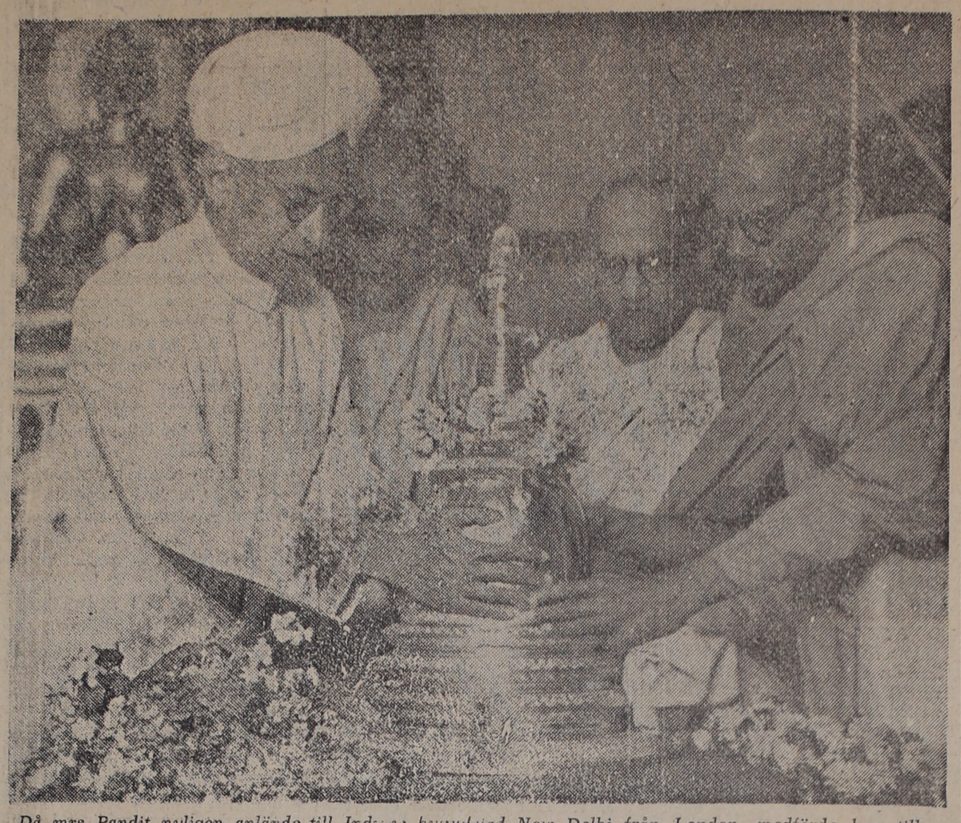

Då mrs Pandit nyligen anlände till Indiens huvudstad New Delhi från London, medförde hon till sin bror, premiärminister Nehru, en del indiska Buddha-reliker, som har varit förvarade på British museum i London från den tid, då Indien hörde under Storbritannien. Den indiske vicepremiärministern Radhakrishnan (till vänster) med en av de vackra relikerna.

"Lantmännens Pasteur"

Hungersnödens spöke kastade sin skugga över 1800-talets Europa. Missväxt följde på missväxt, år efter år, och folket förtvivlade. Till sist sökte de sin utkomst på andra sidan Atlanten. Lantbefolkningen lämnade sina tegar och emigrerade. Av ren självbevarelsedrift vägrade de att gå svältdöden tillmötes.

För största delen till detta elände måste man klandra de dåvarande europeiska regeringarna, men ett faktum är också att de kultursjukdomar som då härjade den växande grödan, väsentligt bidrog till att sänka den redan förut låga levnadsstandarden och bristande livsmedelsförsörjningen. Till dessa kultursjukdomar hör bladmöglet, förorsakat av svampen Phytophora infertans.

Potatisen som redan under senare delen av 1500-talet infördes till Europa (till Sverige genom Jonas Alströmer omkr. 1720) hade i mitten av 1800-talet inte kommit i allmänt bruk eller till allmän odling. Detta berodde till stor del på tradition eller slentrian, men också antagligen på att dåtidens potatis ej hade den höga kvalitet som i våra dagar. Bladmöglet förstörde också potatisens arom.

Men inte endast potatisen utsattes för bladmöglets angrepp. På vinodlingarna hade bladmöglet under senare delen av 1800-talet så förödande verkningar att till och med de tidigare så bördiga distrikten kring Bourdeaux hotades av total ruin. Hur stor nöden i själva verket var framgår kanske bäst av det faktum att vinodlarna såg sig nödsakade att vidtaga arrangemang för att skydda sina odlingar mot tjuvar, något som aldrig förut hade behövts. För att avskräcka tjuvar från att tränga in på vinodlingarna lät man bestryka vinstockarna utefter vägarna med en vällingliknande blandning av kalk och kopparsulfat.

I kyrkorna brände man vaxljus och prästerna läste mässor mot bladmöglets förhärjande verkningar men ingenting hjälpte.

Slumpen gav fingervisning

Att nöden var stor och skrämmande fick den franske vetenskapsmannen, läkaren och botanisten Millardet bittert erfara under sina sjukbesök. Han insåg genast orsaken till nöden, och beslöt sig för att gå till kamp mot växtsjukdomen. Han måste finna ett botemedel! Och han gick till verket med vetenskapsmannens hela noggrannhet. Genom ingående samtal med vinodlarna och med direkta studier på odlingarna lärde han sig så småningom allt om växtsjukdomen. Han gjorde också den iakttagelsen att på de utefter vägarna stammade vinstockarna icke angrep av bladmöglet.

På denna iakttagelse grundade dr Millardet hela sin teori. Han erfor både sig även att han under sina senare laboratorieexperiment iakttagit hur kalkhaltigt vatten från en kopparpump förhindrade bildning av svärmsporer. Med utgångspunkt från dessa rön framställde han genom systematiska experiment en vätska, med vilken besprutningsförsök på bladmögelsmittade vinodlingar gjordes år 1883. Följande år var de bespruta de områdena helt befriade från sjukdomen.

Dr Millardet hade lyckats med sin föresats och han kunde redan den 1 maj 1885 inför en fransk vetenskapskommission lämna en utförlig redogörelse över sina resultat med vätskan — vilken numera är känd över hela världen som Bourdeaux-vätska. Samma år prövades vätskan på tomatplantor av den franske botanisten Jouet med samma verkningar som tidigare på vinodlingarna.

Oerhörda skador på potatisskörden

Bladmöglets verkningar på potatisodlingarna var icke mindre än på vinodlingarna. Men trots att man visste att potatis tillhör samma släkt som tomater, Solaneum, och att båda förföljdes av samma sjukdomar dröjde det ändå sex år innan Bourdeaux-vätskan prövades på potatisen. Då var verkningarna från bladmöglet så katastrofala att många odlare resignerat och upplåtit sin jord åt mindre riskfulla kulturer eller som förut nämnts emigrerat. Det var först efter att fransmannen Prilleux år 1891 — med god verkan — lät bespruta smittade potatisodlingar med Bourdeaux-vätska som potatisodlingen åter kom i gång och även blev lönande för odlarna. Hur stora skador ett bladmögelangrepp kan göra, belyses kanske bäst av det senaste bladmögelåret 1927, då potatisskörden i Sverige endast uppgick till hälften av den normala.

Då idén om de komplexa kopparföreningarna förverkligats, följde snart flera närbesläktade bekämpningsmedel. Såväl Bourde-puder som kopparamonia-vätska använde man sig av redan 1885 och kopparsoda-vätska år 1887. Då började också Bourdeaux-vätskan sitt segertåg genom världen och från första stund tog den ledningen och innehar den alltjämt.

Trots att alla världens kemiska industrier har slösat miljoner på att söka framställa en konkurrenskraftig ersättning för Bourdeaux-vätska — man har också med den moderna kemiens hjälp kommit fram till produkter som ur effektivitetessynpunkt varit kanske bättre — har man dock ännu ej lyckats konkurrera ekonomiskt, enär Bourdeaux-vätskan är billigast.

Danskarna föregångare i Norden

Till Danmark infördes Bourdeaux-vätskan redan 1886, men på grund av olämpliga sprutor och framför allt på grund av okunnighet om vätskans sammansättning skrinlades försöken efter kort tid. Det skulle dröja åtskilliga år innan försöken återupptogs i Danmark. Först efter att några danska vetenskapsmän studerat besprutningstekniken i Frankrike, var det som man i Danmark kunde draga praktisk nytta av vätskan. Kort tid därefter introducerades vätskan av danskar i Sverige.

När man betänker vad Bourdeaux-vätskan åstadkommit mot bladmögel på vinstockar, potatisodlingar, äppelskott och tomater, förstår man vilka miljardvärden som räddats till mänsklighetens bästa, och man blir förvånad över att så få känner namnet på uppfinnaren, lantmännens Pasteur — dr Millardet.

Ossie Sandel.

Bet okänd dam slapp fängelset för äktenskapet

BERLIN (AEP)

Om ni biter en främmande kvinna kommer Ni i Berlin att dömas till fängelsestraff. Men Ni kanske slipper att gå till fängelset om Ni är förlovad och lovar at byta fängelsecellen med livstids straffarbete som äkta make, i synnerhet om Ni lyckas att få löftet garanterat av fästmön. Den 24-årige plåtslagaren i Västberlin var under julveckan på sniskan. Han knackade sent på natten på dörren till en vilt främmande änka i 40-årsåldern. Änkan var snäll och kokade honom starkt kaffe för att han skulle kunna nyktra till och fortsätta hem. Den unge mannen blev emellertid av okänd anledning rasande och bet den snälla änkan på halsen, i ansiktet och på armarna. Hon lyckades slå den berusade k. o. och kalla på polis. Nu stod plåtslagaren anklagad för olovliga bett framför domaren. Han berättade att han var förlovad och skulle gifta sig inom en vecka. Varpå domstolen förkunnade att han fick slippa fängelset, då han i alla fall för ett helt liv antagit sig straffarbete som äkta make och familjeförsörjare. Bruden garanterade att den anklagade aldrig mera fick bita främmande kvinnor. Straffet blev 100 mark till förmån för Västtysklands Röda Kors-förening och den skyldige förpliktades av domstolen att under tre månader varje söndag skicka en bukett blommor till den snälla änkan.

Ford och Chrysler inskränker driften vid flera fabriker

DETRIOT (TT — Reuter).

Fordbolaget har meddelat att det under innevarande vecka kommer att stänga tio av de femton sammansättningsfabrikerna och lägga ned en monteringsbana vid en elfte anläggning under en à två dagar. Åtgärden motiveras med en önskan att "rätta återförsäljarnas lager efter den säsongmässigt fluktuerande marknaden". Drygt 19,000 arbetare berörs av driftsförändringen.

En talesman för bolaget förklarade att "det värsta nu är över" men nämnde ingenting om tillverkningsprogrammet för nästa vecka.

Chryslerbolaget meddelade att sammansättningsfabrikerna för Dodge- och Soto-vagnar i Detroit skall hållas stängda på onsdagen. När produktionen återupptas på torsdag skall Dodge-anläggningens arbetsstyrka ha minskat med 2,800 och de Soto-fabrikens med 1,500 man.

En annons

är

mera värd

än vad den kostar.

Inför undret

I ett växthus i botaniska trädgården i Leiden, Holland, står detta exemplar av Amorphophallus titanum, världens största blomma, färdig att slå ut i dessa dagar. Blomkolven, som utvecklar sig före bladet, kan bli ända till 1,75 m. lång med 1 m. långt skaft. Växtens hemland är Sumatra.

Plock ur pressen

NÄRA HÄLFTEN AV LANDSBYGDENS och drygt en tredjedel av städernas och köpingarnas ålderspensionärer bor i egna fastigheter eller lägenheter med bostadsrätt, påpekar riksdagsman Lars Eliasson i en artikel i Politisk Tidskrift. Det är åldringsvårdsutredningen som kunnat redovisa dessa siffror:

Rent undermåliga är 7 % av bostäderna, d. v. s. omkring 40,000 lägenheter. Vatten och avlopp saknas i 150,000 lägenheter — 11 % av åldringarnas bostäder i städerna mot 33 % på landsbygden. 60 % eller 330,000 pensionärer saknar wc. 52 % har inte centralvärme. Motsvarande siffror för enbart landsbygden är 80 % (250,000) respektive 65 % (200,000).

Mot bakgrunden av dessa siffror är det inte förvånande, att behov av sluten vård uppstår i långt större omfattning än som är betingat av åldringarnas direkta behov, framhåller skribenten:

Den bostadsförbättringsverksamhet, som hittills bedrivits, har givit goda resultat. Med tanke på de synnerligen förmånliga bidragsvillkoren är det dock förvånande, att inte kommunerna i långt större utsträckning bedrivit en aktiv bostadsförbättringsverksamhet. Ur ekonomisk synpunkt borde fördelarna för kommunerna av en upprustning av de gamlas bostäder, varigenom dyrbar anstaltsvård kan förhindras eller uppskjutas, ligga i öppen dag.

Ingen åldring bör påtvingas anstaltsvård, om hans vårdbehov kan tillgodoses på annat sätt. Den principen bör alla kunna enas om. Men en väsentlig förutsättning härför är givetvis en någorlunda dräglig bostad. Åldringarna är lika väl som alla andra medborgare förtjänta av att få del av standardhöjningen även på detta område.

Körde fast i snö Dog vid skottning

NYKÖPING (TT).

59-årige affärsmannen Jarl Christierson, Påtåker, Hölö, påträffades på tisdagsförmiddagen död intill Norrvrå järnvägsanhalt söder om Hölö. Christierson hade kört bil, som fastnat i en snödriva och när han skulle skotta bort snön dukade han under av ansträngningen. Christierson har en längre tid varit sjuklig och led av klent hjärta. Han arbetade i Södertälje.

Prenumerera

BURGESS—MACLEAN-AFFÄREN: Donald MacLean (ovan), som för närmare fem år sedan försvann bakom järnridån tillsammans med sin kollega Burgess. De båda f. d. brittiska diplomaterna gjorde på lördagskvällen ett gemensamt uttalande i Moskva.

Mordet som blir film

NEW YORK (AEP).

Det brutala mordet på Emmett Till, den 14-årige negerpojken från Chicago, som sedan han påståtts ha visslat på en ung fru i en affär kidnappades från sina släktingar, hos vilka han var på besök i staten Mississippi och vars lik upphittades dagen därpå, har inte upphört att uppröra den liberala amerikanska opinionen. Som bekant har de båda vita, Roy Briant och dennes halvbror J. M. Milam, medgivit inför domstol att de visserligen bortförde negerpojken på kvällen efter händelsen i affären, men nekade till mordet. De har på grund av sitt nekande frikänts av domstolen. Det kan emellertid knappast råda något tvivel om att de båda vita män som nattetid i bil bortfört pojken också varit hans banemän. Det var av juridiska och formella skäl omöjligt att nå resning i målet och få mördarna dömda inför andra domstolar utanför den i rasfrågan reaktionära Mississippi. För någon tid sedan publicerades i den stora tidningen "Life" några uppseendeväckande artiklar, i vilka journalisten William Bradford Huie återgav ett samtal som han fört med de sannolika mördarna på nattkvisten och under konsumtion av rikliga mängder av whisky. De anklagade medgav öppet för journalisten att de hade mördat negerpojken och till och med beskrev dådets detaljer. Dessa artiklar har nu inköpts för filmatisering av en påpasslig och företagsam biobägare i Mississippi, Lloyd Royal, som tidigare hade tillverkat några filmer. Producenten ämnar nu göra en dokumentärfilm efter Life-artiklarna och mördarna skall i filmen kallas vid sina egna resp. namn. Det kommer således att hända för första gången att levande personer som frikänts av domstolen på filmduken ändå får figurera som mördare och brottslingar. Till och med brottet kommer att inspelas, ett brott, som enligt domstolsutslaget varken har begåtts eller ens står i samband med de frigivna f. d. anklagade. Det är mycket sannolikt att filmen förmår gärningsmännen till protester och stämning mot producenten, författaren och filmbolaget. I detta fall är det sannolikt att målet kommer upp inför federala domstolar, där mördarna inte längre står under de i rashänseende mot negrer engagerade jurymännens beskydd. Skulle Brant och Milam avstå från stämning och låta sig offentligen kallas för mördare utan att våga försvara sig inför domstolen, så skulle de federala myndigheterna kanske kunna ingripa mot dem och utlysa nya domstolsförhandlingar i målet. Filmen kommer att inspelas redan i februari. Resultatet avvaktas med stor spänning.

Ur barnamun

I en skånsk skola berättade lärarinnan häromdagen om Adam och Eva i Paradiset där som bekant en hel del skön frukt stod till vår äldste förfaders förfogande.

— Men så var där, fortsätter lärarinnan sin berättelse, ett träd som Gud stängeligen hade förbjudit Adam att röra. Och varför tror ni Gud förbjöd Adam att äta av äpplena?

Varpå en liten påg lugnt och säkert svarar:

— Di var väl besprutade.

Skövling

Polisen gjorde för några dar sen ett beslag av en brännvinsapparat upp i en by i värmlandsskogarna. Det var en person som haft lönbränning i köket hemma i stugan. När fjärdingsman avlägsnade sig med apparaten under armen sa hembrännaren resignerat:

— Tänk, skövla ett helt hem!

Hjälp offren

för översvämningarna och jordbävningarna genom Svenska röda korsets katastrofhjälp

Postgiro 900 800.

Modern visste ej att 2-årig dotter rest till Mexiko

STOCKHOLM (TT).

En 20-årig fru i Hallstavik har anmält till polisen i Stockholm att hennes make, en 33-årig mexikanare, försvunnit från Sverige med parets tvååriga dotter. Frun fick på måndagen ett kort från Paris, avsänt av maken, som talade om att han var där tillsammans med dottern. Av en svåger fick sedan frun höra att hennes make och dotter var på väg till Mexiko.

Mexikanaren och hans fru separerade för en tid sedan och frun flyttade till Hallstavik under det att mexikanaren bosatte sig på Söder i Stockholm. För en dryg vecka sedan besökte mannen makan i Hallstavik och därvid kom de överens om att dottern skulle få följa med fadern till Stockholm en vecka. Tydligen har fadern tagit dottern med sig och rest till Paris någon gång under förra veckan.

Krupp till Asien

Den tyske industrikungen Alfried Krupp von Bohlen und Halbach, som nu åter regerar över den stora tyska Krupp-koncernen, har startat en resa till Asien för att slå ett slag för västtysk industri. Han kommer bl. a. tt besöka Egypten, Ceylon, Indien, Pakistan och Siam.

Elizabeth mottar sovjetledarna på audiens i Windsor

LONDON (TT — Reuter)

Den ryske regeringschefen Marskalk Bulganin och kommunistpartiledaren Chrusjtjov kommer att mottas i audiens av drottning Elizabeth på slottet Windsor i närheten av London under sitt besök i Storbritannien i april, omtalar man på tillförlitligt håll.

Man håller nu på att i detalj göra upp programmet för sovjetspetsarnas besök och det skall inom kort underställas Kreml, som redan har godkänt ett preliminärt programutkast.

Det är det som gör skillnan så stor

Olikheterna mellan de båda goda jyllandsstäderna Aalborg och Aarhus har framställts på många olika sätt. Nu kommer "Den gyldenblonde" med ett nytt förslag, som synes ha en del för sig:

Sitter man i Aalborg och ropar "Aarhus" så händer ingenting. Men sitter man i Aarhus och ropar "Aalborg" så kommer det genast små glas på bordet.

Otänkbart

— Det är minsann inte konstigt att ni har ont. Armen är ju bruten.

— Omöjligt doktorn — den har värkt oavbrutet hela dagen.